

KOJETÍNSKÝ ZPRAVODAJ

Ročník XXII
Číslo 2
12 Kč

ÚNOR 2021

Další rozvoj Kojetína v neklidné době

Každým rokem se starosty města Leoše Ptáčka dotazujeme, jaké plány má vedení Kojetína na další léta v oblasti investic a údržby majetku. Je reálné v době, kdy je celý svět tvrdě zkoušený opakovanými atakami koronaviru, myslet na rozvoj našeho města?

Já předně dlužím našim občanům pozdrav v roce 2021. Po mnoho let bývá zvykem, že je titulní strana lednového Zpravodaje vyhrazena staros-

tovu novoročnímu prohlášení. Letos se to nepříhodilo. Na přelomu roku jsem se musel věnovat upevnění vlastního zdraví, i proto, abych se rozvoje Kojetína mohl opět aktivně účastnit. Tedy mnoho štěstí přeji dodatečně všem našim občanům i jejím blízkým!

Tedy věříte, že se Kojetín může těšit na další zajímavé projekty, které kvalitu života ve městě posunou výš?

No jistě, a není to otázka víry. Normálně fungující ekonomika je nekončící cyklus vzestupů a dočasných pádů. Na každém pádu je vzrušující to, že předznamenává další vzestup. Teď je před námi období, kdy na růst životní úrovně budeme nějaký čas čekat. To ale neznamená, že pasivně, větší chyby bychom se dopustit nemohli. Smutné na této době je, že se nejedná o krizové období způsobené standardními příčinami jako je nadvýroba, mravní pokles nebo rozkolísání cen surovin. V takových případech se nejedná o nic nepřírozeného, společnost dostane přes ústa a směle může vyhlížet lepší zítřky. Tentokrát se jedná o zásah shůry. Ani největší odborníci se neshodnou na dalším pravděpodobném vývoji a nám neobdobníkům nezbyvá než věřit

Normálně fungující ekonomika je nekončící cyklus vzestupů a dočasných pádů. Na každém pádu je vzrušující to, že předznamenává další vzestup.

V létě každopádně dokončíme Biocentrum vedle střelnice, jehož realizaci nám vloni přibrzdila povodeň.

v um lidí ve zdravotnictví, vývoj účinných léků a technologií a možná i v zásah vyšší moci. No ale smutným je zejména to, že řada z nás přichází předčasně o své blízké, množství jinak prosperujících podniků a živností útlumem provozů nepřeká a svoji činnost ukončí.

Snad se brzy vše v dobré obrátí... Na které projekty se tedy v Kojetíně můžeme v následujících letech těšit?

V létě každopádně dokončíme Biocentrum vedle střelnice, jehož realizaci nám vloni přibrzdila povodeň. V první polovině roku budeme demolovat areál bývalého učiliště OSP a v průběhu léta zrealizujeme první etapu cyklostezky směrem na Uhřetice. Herna stolního tenisu, která bude doplněná o gymnastický sál, se v moderní sportoviště promění přibližně v červenci.

Pokud se bude vše vyvíjet podle našich předpokladů, v červnu předložíme zastupitelstvu ke schválení nový územní plán.

Před časem jste mluvil i o stavebních parcelách pro výstavbu rodinných domů...

Ano, všechno platí /úsměv/, lokality máme připravené dvě. V obou případech jsme ale museli čekat na nový územní plán, který už bude tento typ výstavby umožňovat. Stávající to nepřipouští. Pokud se bude vše vyvíjet podle našich předpokladů, v červnu předložíme nový generel zastupitelstvu ke schválení a přípravu obou lokalit budeme moci rozjet naplno. V Oboře i na Záulici budeme moci nachystat projektové dokumentace.

To je výborná zpráva zejména pro mladé rodiny. O kolik stavebních míst se bude jednat?

Nejméně o dvacet, možná až třicet parcel. Zájem o výstavbu nových domů je značný, výborná zpráva je to ale i pro stávající obyvatele prodloužené Stružní ulice. V Oboře začneme demolicemi několika objektů bývalého statku. Původní bytový dům byl ideální příležitostí pro obchodníky s chudobou. Nedokážu si představit, jaké peklo by v této jedinečné lokalitě rozpoutalo klidně padesát až šedesát dalších talentů, které by k nám v součinnosti se státem nadelegovali. Takto se celé území naopak zhodnotí a stane se jednou z těch nejpříjemnějších částí Kojetína. pokračování na straně 2

Za posledních pět let jsme zdokonalili přípravu dotovaných projektů do té míry, že ani jeden z nich nezůstal nevyužitý ležet. Zrealizovali jsme úplně všechny.

A co stávající budovy města? Chodníky a komunikace?

A plochy pro parkování, další sportoviště, veřejná prostranství, obnova zeleně, veřejného osvětlení, rozšíření kanalizačního řadu, demolice několika nepotřebných budov, cyklostezka směrem na Bezměrov... Připravujeme dalších asi třicet projektů, které jsou v různém stupni rozpracovanosti. Obyvatelé Kojetína, Popůvek i Kovalovic se rozhodně mají v příštích, odhaduji třech letech, opravdu na co těšit. Jedná se o celkový objem asi tři sta milionů korun.

Během tří let je město schopné profinancovat třicet projektů?

Pohodlně. Samozřejmě ne pouze z vlastních zdrojů. Za posledních pět let jsme zdokonalili přípravu dotovaných projektů do té míry, že ani jeden z nich nezůstal nevyužitý ležet. Zrealizovali jsme úplně všechny a řekl bych, že je to ve městě vidět. Dotační tituly kryjí zpravidla 70 až 90 % celkových investičních výdajů. Naučili jsme se pracovat s dluhovou službou. S přehledem splácíme závazky z let minulých a k tomu každoročně generujeme přebytek hospodaření dvacet až čtyřicet milionů korun.

Nechcete být více konkrétní, o jaké projekty se jedná?

Mohl bych, ale musím dát prostor i dalším rubrikám ve zpravodaji /smích/. Nejedná se o nic tajného samozřejmě, ale budu raději čtenáře informovat průběžně, a o každé akci co nejpodrobněji.

Příchod dalšího zaměstnavatele do Kojetína má naprosto reálné obrysy. Odhaduji, že se bavíme možná už o příštím roce.

Jak se vyvíjí projekt průmyslové zóny v místě bývalých cukrovarských kalíšť za městem? Jedná se o vizi do budoucna, nebo je to téma aktuální?

Správná otázka na závěr. Otevřel bych toto téma, i kdybyste mi ji nepoložili /úsměv/. Příchod dalšího zaměstnavatele do Kojetína má naprosto reálné obrysy. Odhaduji, že se bavíme možná už o příštím roce. Osobně jsem naprosto spokojený s korektním jednáním investora a také s polohou budoucího areálu kousek od dálnice. V kombinaci s plánovaným železničním koridorem a obchvatem města bude veškerá nákladní doprava odkloněna mimo Kojetín, to je hrozně důležité. Křížení s vysokorychlostní tratí nebude přirozeně možné a podjezd směrem na Kroměřížskou ulici nebude vjezd kamionům do města umožňovat vůbec, toto jsme dokázali prosadit.

Křížení s vysokorychlostní tratí nebude možné a podjezd směrem na Kroměřížskou ulici neumožní vjezd kamionům do města.

Díky za rozhovor, opravdu musíme dát prostor i dalším rubrikám /smích/.

Držíme palce a přejeme mnohostranný rozvoj našeho Kojetína.

-rrkz-

Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTA KOJETÍNA

Rada Města Kojetína se na své 47. schůzi konané dne 13. ledna 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **schválila** obsahové a organizační zajištění zasedání zastupitelstva města dne 26. 1. 2021,
- **vzala na vědomí** informaci o písemných souhlasech týkajících se pozemků ve vlastnictví města, vydaných starostou města Leošem Ptáčkem, na základě svěření pravomocí usnesením R 553/11-19, za období od 1. 8. 2020 do 31. 12. 2020,
- **schválila** zřízením příspěvkovým organizací jejich účetní odpisové plány na rok 2021,
- **schválila** ukončení pachtu pozemku parc. č. 4414/7, ovocný sad, o výměře 16 739 m², v k. ú. Kojetín, ze smlouvy

o nájmu pozemků ze dne 30. 12. 1999, ve znění pozdějších dodatků, dohodou k 31. 1. 2021 uzavřenou mezi Městem Kojetín, jako propachtovatelem a V. P., jako pachtýřem,

- **schválila** pronájem parkovacího místa č. 5 v garážovém stání domu na ulici Sladovní 1309, Kojetín, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši měsíčního nájemného 539 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování jednoho vozidla na parkovacím místě a 794 Kč + DPH v platné základní sazbě při parkování dvou vozidel na jednom parkovacím místě, motorové vozidlo nesmí

mít instalováno LPG nebo CNG,

- **vzala na vědomí** výroční zprávu o poskytování informací Městem Kojetínem za rok 2020, dle zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím,
- **schválila** ukončení nájmu obecního bytu č. 8, vel. 2+kk, v DPS na ulici Stan. Masara 1355, Kojetín, ze smlouvy o nájmu bytu zvláštního určení ze dne 6. 5. 2014, ve znění pozdějších dodatků a změn, uzavřené mezi pronajímatelem Městem Kojetín, Masarykovo náměstí 20, Kojetín, a nájemcem, dohodou k 29. 1. 2021.

Rada Města Kojetína se na své 48. schůzi konané dne 26. ledna 2021 zabývala mimo jiné těmito záležitostmi a přijala následující usnesení:

- **vzala na vědomí** žádost ředitele ZŠ Kojetín, Svatopluka Čecha 586 o zvýšení osobního příplatku a informace jednotlivých příspěvkových organizací o organizační struktuře a systému řízení organizací k 1. 1. 2021,
- **stanovila** vyšší osobních příplatků

a příplatků za vedení ředitelům příspěvkových organizací zřizovaných Městem Kojetín, s účinností od 1. 2. 2021,

- **vzala na vědomí** zprávu o plnění usnesení Zastupitelstva Města Kojetína,

- **souhlasila** se zapojením Základní školy Kojetín, Svatopluka Čecha 586, p. o., do projektu Škola v Evropě v rámci dotačního programu Podpora vzdělávacích aktivit národnostních menšin v roce 2021 a do projektu Vzdělávání je budoucnost v rámci

dotačního programu Podpora integrace romské menšiny v roce 2021 a **schválila** škole poskytnutí účelového příspěvku na rok 2021 v případě úspěšného schválení projektů poskytovatelem dotace, ve výši 73 000 Kč,

- **uložila** Základní škole Kojetín, Svatozluka Čecha 586, p. o., informovat zřizovatele o úspěšnosti/neúspěšnosti žádostí v rámci dotačního programu Podpora vzdělávacích aktivit národnostních menšin v roce 2021 a dotačního programu Podpora integrace romské menšiny v roce 2021,

- **schválila** rozpočtové opatření č. 3/2021, kterým se zapojují do rozpočtu:

nové příjmy 3,14 tis. Kč

nové výdaje 3,14 tis. Kč,

- **schválila** nájem obecního bytu č. 1/1, vel. 1+0, v DPS na ulici 6. května 1160, Kojetín, Kojetín I – Město, a pořadí žadatelů o nájem bytu v DPS, za podmínek nájmu na dobu určitou jednoho roku, výši smluvního měsíčního nájemného 37,13 Kč/m² + úhrada za zařizovací předměty + zálohy na služby spojené s nájmem bytu, výše jistoty bude stanovena pronajímatelem v souladu s ustanovením § 2254 Zák. č. 89/2012, občanský zákoník, ve znění pozdějších předpisů, a Zásadami pro poskytování nájmu bytů v domech s pečovatelskou službou, které

jsou v majetku Města Kojetína,

- **schválila** uzavření smlouvy o nájmu pozemku mezi Nadací Dr. Leopolda Prečana, arcibiskupa olomouckého, k podporování Arcibiskupského kněžského semináře v Olomouci, jako pronajímatelem, a Městem Kojetín, jako nájemcem, na pronájem pozemků parc. č. st. 1786/2, zastavěná plocha nádvorí, o výměře 740 m², parc. č. 4447/18, ostatní plocha, sportoviště a rekreační plocha, o výměře 3 705 m², část pozemku parc. č. 4447/4, ostatní plocha, o výměře cca 5 778 m², a část pozemku parc. č. 4447/14, ostatní plocha, o výměře cca 5 735 m², to vše v k. ú. Kojetín, za podmínek nájmu na dobu neurčitou, výši nájemného 20.000 Kč/rok, za účelem provozování sportoviště a zázemí ke sportovišti,

- **schválila** ukončení nájmu prostor sloužících k podnikání v budově č. p. 37 v Kojetíně, Kojetín II – Popůvky, ze smlouvy o nájmu prostor sloužících k podnikání ze dne 28. 4. 2015, ve znění pozdějších dodatků, uzavřené mezi Městem Kojetín, jako pronajímatelem, a Sousedskou besedou, z. s., Popůvky, jako nájemcem, dohodou k 31. 1. 2021,

- **schválila** uzavření dodatku č. 1 k příkazní smlouvě č. 168/2019 ze dne 8. 8. 2019 k projektu „Biocentrum Kojetín“, jehož předmětem prodloužení termínu,

a to do 31. 5. 2022. Dodatek je uzavřen mezi příkazcem Městem Kojetín, a příkazníkem GHC regio s. r. o.,

- **schválila** výběr zhotovitele akce „Demolice areálu SOU stavební, Křemlovská 676, Kojetín“ PB SCOM s. r. o., který byl doporučen hodnotící komisí, na základě výsledků posouzení výběrového řízení a hodnocení doručených nabídek, konaného dne 19. 1. 2021, a uzavření smlouvy o dílo v rámci této akce, mezi objednavatelem Městem Kojetín, a zhotovitelem PB SCOM s. r. o., za nabídkovou cenu 17,494.990 Kč bez DPH,

- **schválila** uzavření příkazní smlouvy, jejímž předmětem je zajištění výběrového řízení na dodavatele stavby v rámci projektu „Cyklostezka Kojetín – Tovačov, k. ú. Kojetín“. Smlouva je uzavírána mezi Městem Kojetínem a Regionální agenturou pro rozvoj Střední Moravy, za nabídkovou cenu 24.410 Kč vč. DPH,

- **schválila** uzavření smlouvy o dílo k akci „Demolice objektů areálu Pod Oborou“ v Kojetíně, mezi objednatelem Městem Kojetín a zhotovitelem TECHNIS Kojetín spol. s r. o., za nabídkovou cenu 2,284.896 Kč bez DPH,

- **stanovila** celkový počet zaměstnanců Města Kojetína, zařazených do městského úřadu do 31. 6. 2021 na 29.

Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA MĚSTA KOJETÍNA

Zastupitelstvo Města Kojetína se na svém 16. zasedání konaném dne 26. ledna 2021 zabývalo mimo jiné těmito záležitostmi a přijalo následující usnesení:

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Rady Města Kojetína, která od zasedání Zastupitelstva Města Kojetína dne 15. 12. 2020 jednala dvakrát 13. 1. 2021 a 26. 1. 2021,

- **vzalo na vědomí** zprávu o plnění usnesení Zastupitelstva Města Kojetína,

- **schválilo** zapojení města Kojetína do projektu v rámci dotačního Programu pro sociální oblast 2021 Olomouckého kraje – Dotační titul č. 1 – Podpora prevence kriminality a **souhlasilo** s předložením žádosti o dotaci,

- **schválilo** přijetí úvěru (úvěrového rámce) ve výši 80.000.000 Kč se splatností do dvaceti let, tj. do 31. 12. 2043 a **schválilo** uzavření smlouvy o úvěru mezi Českou spořitelnou a. s., jako věřitelem a Městem Kojetínem, jako dlužníkem,

- **schválilo** rozpočtové opatření č. 1/2021, kterým se zvyšují/snižují:

příjmy 1 785,64 tis. Kč

výdaje 28 287,44 tis. Kč

financování 26 501,80 tis. Kč,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Jednotky sboru dobrovolných hasičů Kojetín a Jednotky sboru dobrovolných hasičů Popůvky v roce 2020,

- **vzalo na vědomí** zprávu o činnosti Městské policie Kojetín a stavu veřejného pořádku za rok 2020,

- **vzalo na vědomí** zprávu o situaci v oblasti vnitřní bezpečnosti a veřejného pořádku v roce 2020, ve srovnání s rokem 2019, za Obvodní oddělení Policie ČR Kojetín,

- **vzalo na vědomí** zprávu o realizaci investičních akcí v roce 2020,

- **schválilo** poskytnutí návratné finanční výpomoci z rozpočtu zřizovatele Domu dětí a mládeže Kojetín, p. o., ve výši 334.000 Kč, za účelem předfinancování projektu „Rekonstrukce, přístavba a vybavení prostor pro zájmové vzdělávání“, která bude vrácena do rozpočtu zřizovatele po přijetí dotace, nejpozději do 30. 11. 2021

- **schválilo** poskytnutí účelového investičního příspěvku ve výši 350.500 Kč a účelového neinvestičního příspěvku ve výši 65.500 Kč z rozpočtu zřizovatele Domu dětí a mládeže Kojetín, p. o., jako finanční spoluúčast v rámci projektu „Rekonstrukce, přístavba a vybavení prostor pro zájmové vzdělávání“,

- **schválilo** rozpočtové opatření č. 2/2021, kterým se:

navyšují příjmy 334 tis. Kč

navyšují výdaje 750 tis. Kč

zvyšuje financování 416 tis. Kč,

- **delegovalo** zástupce Města Kojetína pro aktivní účast na valné hromadě obchodní společnosti Vodovody a kanalizace Přerov, a. s., v roce 2021, Leoše Ptáčka, člena Rady města Kojetína,

- **vzalo na vědomí** zápis ze zasedání Kontrolního výboru ZM ze dne 18. 1. 2021 a ze zasedání Finančního výboru ZM ze dne 20. 1. 2021.

ČESKÝ SVAZ OCHRÁNCŮ PŘÍRODY

Rok vážek a finanční pomoc na jejich ochranu

Český svaz ochránců přírody (ČSOP) vyhláší rok 2021 Rokem vážek. Během roku budou – dovolí-li koronavirus – po celé České republice probíhat zajímavé aktivity, díky kterým se veřejnost dozví více o této pozoruhodné skupině hmyzu i o prostředí, ve kterém žijí. Již nyní však ČSOP nabízí finanční podporu aktivit na pomoc vážkám.

Proč zrovna Rok vážek? Krom toho, že vážky jsou krásné a samy o sobě pozoruhodné, jsou i symbolem zachovalých vodních ploch a mokřadů. Míst, kterých je i přes řady politických proklamací o nutnosti zadržování vody v krajině stále větší nedostatek. Nejen, že se neobnovují dostatečně rychle, ale leckde dosud i mizí (jsou zaváženy a podobně) či jsou nevhodným hospodařením (např. intenzivní chov ryb) degradovány. Český svaz ochránců přírody by rád, aby si lidé začali mokřadů více vážit; napomáhali jejich obnově a bránili jejich zániku. Nejen

jako míst, ke kterým obracíme své zraky coby k přirozené „klimatizaci“ v dobách letních veder, ale i míst plných života, plných nejrůznějších – mnohdy i velmi vzácných – rostlin a živočichů. Právě vážky, tyto létající drahokamy, jsou toho symbolem.

Český svaz ochránců přírody pečuje o řadu mokřadů, tůň a rybníků a přibližuje tato místa veřejnosti. Nabízí však také finanční pomoc dalším subjektům, které by se chtěly do ochrany (nejen) vážek zapojit. V rámci Národního programu ČSOP Ochrana biodiverzity mohou spolky žádat o finanční podporu jak na mapování vzácných druhů, tak na drobnější praktická opatření v terénu, mimo jiné právě třeba na obnovu tůň, které potřebují vážky pro své přežití. Ti, kteří se chtějí starat o nějaký mokřad dlouhodobě, se mohou zapojit do dalšího programu ČSOP – založit pozemkový spolek. Pozemkové spolky jsou organizace, chránící cenné přírodní lokality a pečující o ně na základě vlastnického či smluvního vztahu k pozemkům. ČSOP nabízí zájemcům o založení pozemkového spolku pomoc nejen finanční,

ale i metodickou, odbornou a právní. Bližší informace o obou programech ČSOP i o aktuálně vyhlášených výběrových řízeních, jejichž uzávěrka je v polovině března, najdete na webových stránkách www.csop.cz.

Vyhlášením tematického roku by ČSOP rád upozornil na ohrožení konkrétní skupiny rostlin či živočichů a vyzval veřejnost k zapojení do její ochrany. Očekávat během roku můžete vycházky za tajemstvím mokřadů, putovní výstavu o vážkách a jejich ochraně, „vážkařské“ soutěže i leccáká překvapení. Sledujte aktuality na webových stránkách www.csop.cz.

Generálním partnerem Národního programu ČSOP Ochrana biodiverzity jsou Lesy České republiky, s. p., program je dále spolufinancován Ministerstvem životního prostředí, Nadačním fondem Veolia a Nadací Ivana Dejmla.

Bližší informace:

Jan Moravec, Český svaz ochránců přírody, tel.: 777 063 340

Petr Stýblo

Český svaz ochránců přírody

Vážka rudá

Motýlice lesklá

Šidélko větší

Výbor honebního společenstva "Morava" Kojetín

zve všechny své členy na

VALNOU HROMADU

HONEBNÍHO SPOLEČENSTVA

která se bude konat

v pátek 12. února 2021 v 16.00 hodin

v restauraci Na Hrázi U Tondy v Kojetíně.

Občerstvení zajištěno.

V případě nepříznivé epidemiologické situace dle PES se akce nebude konat a náhradní termín bude upřesněn. Děkujeme za pochopení.

Výbor HS „Morava“ Kojetín

ZO ČSCH Kojetín

zve všechny zájemce na

TRADIČNÍ PRODEJNÍ VÝSTAVU DROBNÉHO ZVÍŘECTVA

**která se koná ve dnech 27. – 28. února 2021
v chovatelském areálu na Podvalí v Kojetíně**

Letošní výstava bude součástí oslav 115. výročí organizovaného chovatelství v Kojetíně.

Pro veřejnost bude otevřena
v sobotu 27. 2. od 8 do 16 hodin,
v neděli 28. 2. od 8 do 11 hodin.

Občerstvení zajištěno.

V případě nepříznivé epidemiologické situace dle PES se výstava konat nebude.

OBĚTI I. SVĚTOVÉ VÁLKY Z KOJETÍNA (25)

Goldmann František, Goldmann Franz

narodil se dne 15. srpna 1891 v Kojetíně v domě číslo 191 v ulici na Žabáku (Blanská ulice, poslední dům na levé straně) manželům Jiřímu Goldmannovi, mosazníkovi (kolář nebo kotlář specializovaný na výrobu mosazných předmětů), pocházejícího ze Ždánic a Aloisii, dceři Jana Zonka, mlynářského tovaryše v Kojetíně, kteří měli sňatek dne 29. července 1884 v kojetínském kostele. Měl starší sourozence a to, bratra Vilhelma (Viléma), narozeného dne 20. dubna 1885 v domě číslo 535, ulice Padlých hrdinů, který zemřel dne 29. září 1953 v Šumperku, Chodské ulici číslo 4. Dne 2. listopadu 1886 se narodila sestra Emilia, Další z bratrů, František, narozený dne 5. srpna 1888 v domě číslo 470, však záhy, dne 30. listopadu 1888, zemřel. Sestra Marcelina se narodila dne 13. září 1889 ve stejném domě jako zemřelý František. Byla sezdána dne 15. srpna 1909 v kostele sv. Leopolda ve Vídni s Adalbertem Daňkem, kovářským mistrem, narozeným roku 1882 v Ústíně u Olomouce.

František se vyučil krejčím. Jako svobodný byl do války odveden k Pěšímu pluku číslo 54, 10. Setnině do Olomouce (Infanterieregiment Nr. 54, 10. Komp., Olmütz) již v roce 1914. V Seznamu ztrát (Verlustliste...) ze dne 25. června 1915, výtisk číslo 200, strana 17, je o něm sděleno, že byl zraněn (verw.) a má zde uvedenou hodnost četaře (Korp.). V této době, byl 54. Pěší pluk součástí 10. Pěší brigády (IBrig. Nr.10), která podléhala 5. Pěší divizi (ID Nr. 5). Divize byla součástí XIII. Sboru (XIII. Korps), a ten měl velení v Armádní skupině Pflanzer-Baltin, 7. Armáda (7. Armee). Armáda působila v té době na jižním křídle ruské fronty v Karpatech (v Haliči). Jednotky 5. Pěší divize působily v okolí města Nadvorna (ukr. Nadvorna). Zde došlo pravděpodobně ke zranění Františka Goldmanna. Nakolik bylo zranění vážné, zřejmě nevíme, ale po vyléčení byl opět zařazen ke své jednotce.

V dubnu roku 1918 byl 54. Pěší pluk přesunut na italskou frontu do Tyrolska. Byl stále součástí 10. Pěší brigády (IBrig. Nr. 10) a 5. Pěší divize (ID Nr. 5). Od června 1918 divize spadala pod VI. Sbor (VI. Korps), který byl zařazen do 11. Armády (11. Armee). Armáda

byla součástí Skupiny armád Conrad. Po neúspěšné ofenzivě na řece Piavě (it. Piave) v druhé polovině června 1918, kdy boje na dolním toku řeky byly utlumeny, v severní části italské fronty, v kopcích a horách, propukly intenzivní střety mezi znepřátelenými stranami. Italové byli posíleni spojeneckými jednotky ze Spojených států amerických, Francie a Velké Británie, včetně materiálního vybavení. Byly vystřídány prořídlé jednotky a nastoupily čerstvé bojové síly s moderním vybavením.

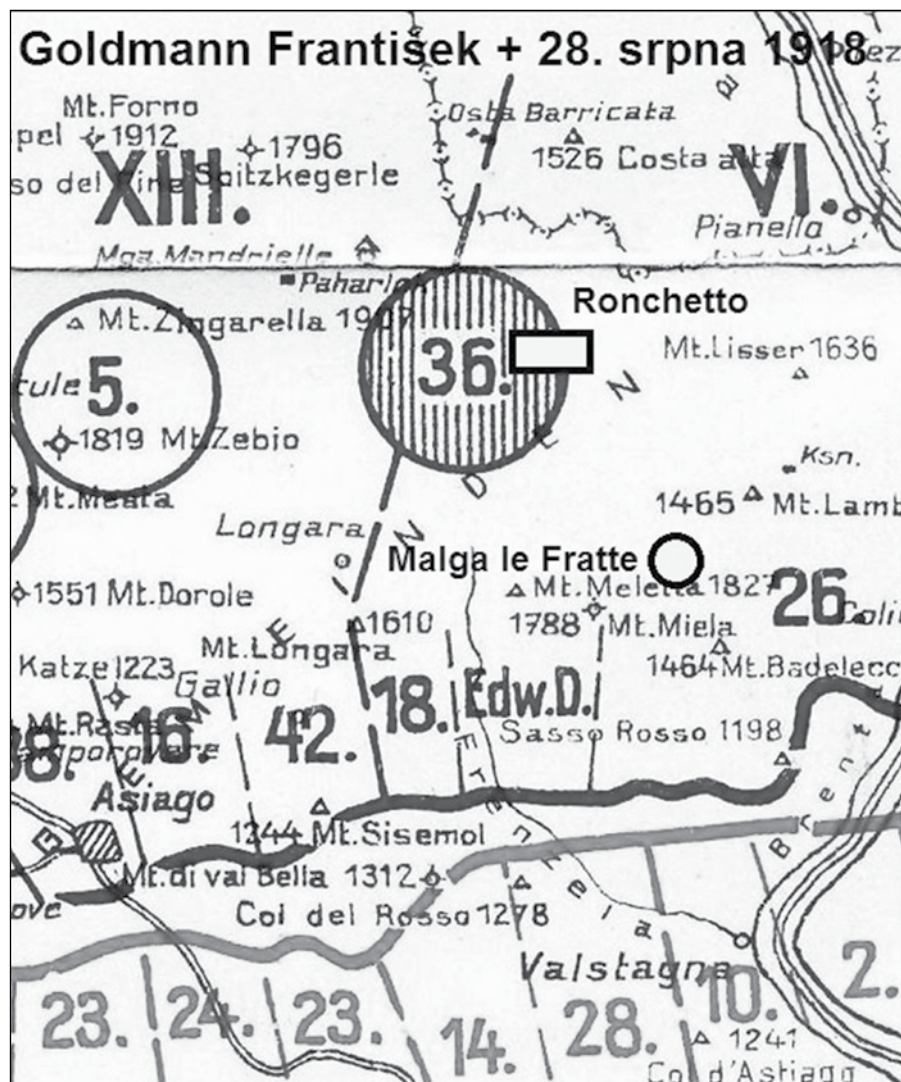
Na rakousko-uherské straně k těmto změnám nedošlo. Vojáci byli vysíleni, byl nedostatek potravin a zpožďovaly se dodávky munice a obnova zničených zbraní. Mnozí byli vzniklou situací zklamáni a pocit marnosti vedl k jejich nespokojenosti. Silně působila propaganda o konci války. To vše se odráželo negativně v plnění bojových úkolů.

Boje pokračovaly se střídavými úspěchy, jak jedné, tak druhé strany, nicméně tlak italských vojsk byl silný

a rakousko-uherská vojska nebyla schopna jakkoliv se prosadit. Boje v tyrolských horách, přestože bylo léto, byly tvrdé a nekompromisní. Strany se vzájemně z protilehlých kopců odstřelovaly těžkými děly. Proti tomu se vojáci chránili vytvářením tunelů v kopcích, kam se mohly ukrýt celé jednotky. Dobývat tyto frontové úseky bylo velmi obtížné a zahynulo zde značné množství vojáků.

Začátkem července 1918 byly některé jednotky 5. Pěší divize přiděleny k 36. Pěší divizi (ID Nr. 36), která se soustředila severně od hor Monte Melleta a Monte Baldo. Další jednotky 5. Pěší divize byly přiděleny 3. Pěší divizi (EdwD, Divize Edelweiß - Alpská protěž), která spadala pod VI. Sbor (VI. Korps) a v červenci působily v oblasti severně nad městem Foza (11,6301° v. d, 45,8989° s. š.), na úpatích hor Monte Tondareche a Monte Miela. Mezi nimi vojáci těchto jednotek bojoval i četař František Goldmann.

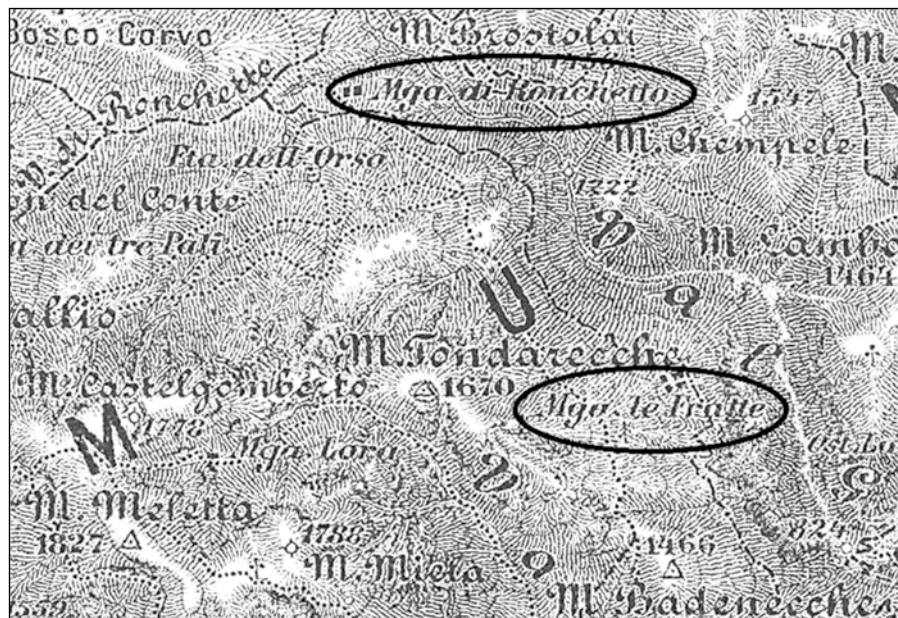
V Kartotéce padlých je uvedeno, že

četař František Goldmann padl, ve věku 27 let, dne 28. srpna 1918 severně od chaty (dnes statek) Fratte (sev. Mga le Fratte, Malga le Fratte. Na starých mapách je uvedena jako C. Fratte, 11,6426° v. d., 45,9231° s. š.), prov. Asiago. Byl pohřben dne 29. srpna 1918 na hřbitově na planině Ronchetto, snad někde u samoty (it. Malga di Ronchetto, 11,5743° v.d., 45,9232° s.š.) ležícím severně zhruba 3 kilometry od místa smrti. Tento hřbitov není v mapách a dostupných dokumentů uveden, avšak jeho existence je doložena u mnohých jmen vojáků padlých v této oblasti.

Ostatky všech 54 286 vojáků z 36 hřbitovů, které vznikly během války v tomto úseku fronty na Planině sedmi obcí (Altopiano dei Sette Comuni), byly po válce postupně přemísťovány do vojenské svatyně určené jak italským, tak rakousko-uherským vojákům, v městě Asiago, která byla vystavěna v letech 1932-36. Poslední rakous-

ko-uherští vojáci sem byli přeneseni koncem šedesátých let minulého století. Zůstalo pouze pět rakouských hřbitovů na hoře Mosciagh. Ostatky Františka Goldmanna jsou s velkou pravděpodobností uloženy ve svaty-

ni v Asiagu, Viale Eroi, 36012 Asiago VI, Itálie, 11,5204° v. d., 45,8746° s. š.

Vídeň, 28. srpna 1918. Oficiální oznámení: Italské válčičtství: Na horských frontách rušná průzkumná činnost.

Ronchetto

Malga le Fratte

Ježek Josef, (Návrat)

narodil se v Kojetíně dne 15. srpna 1896 v dnes již neexistujícím domě s číslem 593 v Přerovské ulici (dříve Hatě) manželům Josefu Ježkovi, 36letému obuvníkovvi v Kojetíně, vdovci, a Františce, dceři Josefa Berana, který byl taktéž obuvníkem. Jejich sňatek se uskutečnil v kojjetínském kostele dne 8. července 1890. Františka, které bylo v době sňatku 32 let, byla vdovou po Viktorínu Bučkovi, synovi Viktorína Bučka, notářského písaře v Kojetíně, který zemřel dne 13. dubna 1888 ve věku 27 let na tuberkulózu plic. Josef měl další čtyři sourozence – sestry. Nejstarší sestra Marie, narozená dne 18. července 1891, se dne 4. ledna 1916 provdala za Josefa Marčíka, malíře v Kojetíně. Ve věku 27 let, dne 25. října 1918, však zemřela na zánět plic. O tři dny později, dne 28. října 1918, zemřela na vrozenou slabost ve věku 12 dnů její dcera, nazvaná po matce, Marie.

Druhá sestra Johanka (Jana), která se narodila dne 16. června 1893, se provdala v Kojetíně dne 7. října 1919 za klempíře Antonína Zonka. Dne 29. března 1895 se narodila sestra Vlastimila, provdaná v Kojetíně dne 14. ledna 1919 za Antonína Hrozu. Po Josefovi, se dne 11. listopadu 1898 narodila Vincencie, která se ve stejný den, jako sestra Johanka, tj. 7. října 1919, provdala za vdovce, 26letého Josefa Marčíka, bývalého manžela své zemřelé sestry Marie. Josefův otec, František, zemřel dne 20. února 1900 na tuberkulózu. Vdova, 46letá Františka, se znovu (po třetí) dne 17. května 1904 provdala v Kojetíně, za svobodného 46letého řezníka a uzenáře Františka Návratu z Kojetína, bydlícího na Šprlochu číslo 377 (dnes Palackého ulice), který se přistěhoval k manželce, bydlící s dětmi již na ulici Závodí číslo 274. Josef Ježek se vyučil obuvníkem a jeho týdenní mzda činila zhruba čtyři koruny.

Do války byl povolán na počátku (leden?) roku 1916 k 25. Zeměbranec-kému pěšímu pluku do Kroměříže (Landwehrinfanterieregiment Nr. 25, Kremsier) v hodnosti vojína – důstojnického sluhy (Offiziersdiener). Jeho jednotka, bojující na ruské frontě, byla součástí 26. Zeměbranecké pěší brigády (LI Brig Nr. 26), která spadala pod 13. Pěší divizi (ID Nr. 13). Divize měla velení u II. Sboru (II. Korps), který operoval v rámci 4. Armády (4. Armee) a měla vytýčený úsek fronty ve Volyňské oblasti, v okolí města Berešany (uk. Berestiane, 25,8840° v. d., 50,9633° s. š.), zhruba 50 kilometrů severovýchodně od města Lutsk (pol. Łuck), poblíž toku řeky Strypy (ukr. Stripa).

Boje v této oblasti nebyly příliš prudké, čekala se ruská ofenzíva, která po předcházející několika měsíční přípravě, začala v červnu toho roku pod názvem Brusilovova ofenzíva. Každodenní občasné střety mezi nepřátelskými vojáků byly samozřejmostí.

Josef Ježek byl důstojnický sluha (Offiziersdiener), který se staral o ubytování, stravování a jiné potřeby pro svého nadřízeného důstojníka, tudíž zřejmě nebojoval v první linii, nicméně, při nějakém střetu dne 22. března 1916, ve věku necelých 20 let, padl.

Podle zápisu v Kartotéce padlých je Josef Ježek pochován na místním hřbitově v Bereštanech (25,8964° v. d., 50,9675° s. š.).

V Seznamu pozůstalých po vojácích I. Světové války a dalších seznamech je někdy Josef Ježek veden jako Josef Návrat. Pisatelé si zřejmě po dlouhé době spojili Josefa Ježka se jménem jeho nevlastního otce Františka Návrata. Došlo i k tomu, že u dvou rozdílných příjmení v jednom seznamu, byly nepovšimnuty napsané naprosto stejné skutečnosti. V Seznamu ztrát (Verlustliste...) ze dne 5. 5. 1916, sv. 417, str. 21 je v zápise uvedeno nesprávné místo narození (Chropyně).

Videň, 22. března 1916. Oficiální oznámení:

Ruské válčiště: Ruské zálohy na řece Strypa odraženy. Aktivita nepřítelů se včera zvýšila na téměř celé severovýchodní frontě. Naše pozice byly pod palbou nepřátelského dělostřelectva. Ruské pěchot-

ní jednotky postupovaly na (řece) Strypa a v oblasti (řeky) Kormin (Kormyn); byly všude rozmístěny. Ve východní Haliči ztratila ruská

bojová skupina velikosti praporu tři důstojníky a přes 150 mužů padlo a sto mužů bylo zajato; zraněno zde bylo jen pár vojáků.

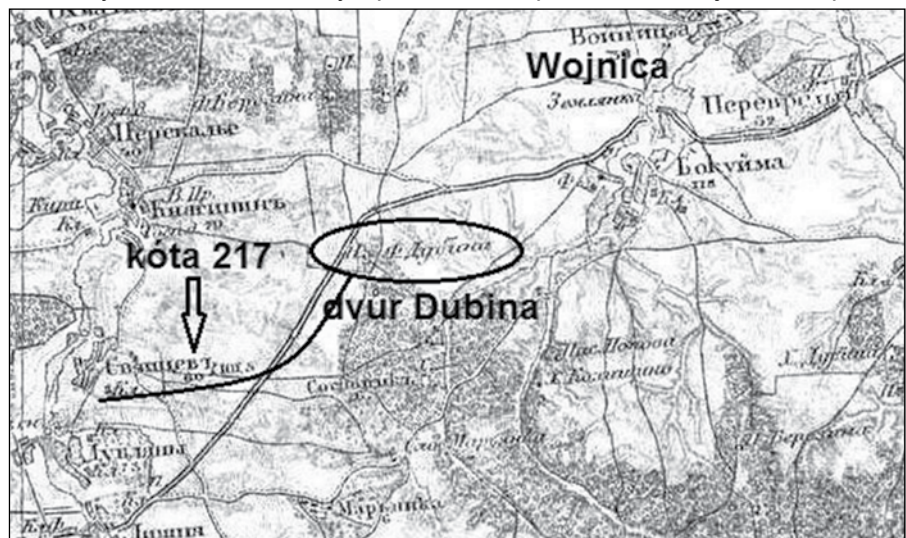
Ticháček Cyril

narodil se v Kojetíně dne 24. května 1896 v domě číslo 577 v ulici Žebračka (dnešní Tyršova ulice), manželům Cyrilu Ticháčkoví, pocházejícího z Obědkovic a pracujícímu jako pomocník v Kojetíně „při dráze“ (železniční) a Petronille, dceři Františka Zapletala, tkalce ve Zlíně. Cyril měl starší sestry, Emilii, narozenou dne 13. prosince 1900 v Mariánských Horách u Ostravy a Marii, která se narodila v Kojetíně, dne 22. srpna 1891 v domě číslo 577.

Do války nastoupil Cyril Ticháček po odvodech, konaných v březnu 1915, jako 19letý voják 13. Zeměbranceckého pěšího pluku, 10. Setniny do Olomouce (Landwehrinfanterieregiment Nr. 13, 10. Komp., Olmütz). Během roku 1915 tento pluk spadl převážně pod 92. Zeměbranceckou pěší brigádu, a ta pod 46. Zeměbranceckou pěší divizi (LID Nr. 46). Divize byla součástí I. Sboru (I. Korps), který měl velení v 1. Armádě (1. Armee).

Na přelomu měsíců srpen a září roku 1915 podnikly jednotky 1. Armády útok východním směrem k dobytí měst Luck a Dubno, která leží ve Volyňské oblasti a Brody, které je městem haličským. Z výchozí severojižní pozice jednotek 1. Armády na úrovni města Sokal je do těchto měst zhruba 80 až 100 kilometrů. Vojskům se podařilo během sedmi dnů dobytí města Luck a Brody a posu-

nout frontovou linii zhruba 20 kilometrů před město Dubno. Ruští vojáci zde vytvořili silnou obrannou linii, aby město Dubno nebylo dobyto. 13. Zeměbrancecký pěší pluk s vojínem Ticháčkem postupoval dne 3. září 1915 směrem k vesnici Wojnica (ukr. Viinytsya). Ta byla bráněna ruskými vojáky tak, že jednotlivé prapory pluku byly nuceny ustoupit směrem na jih a zakopat se

v linii vesnice Swiszcewa (ukr. Vysh-neve) přes kótu 217 až po dvůr Dubina (něm. Maierhof Dubina).

Ráno dne 4. září 1915 zahájila ruská vojska silnou nepřetržitou palbu z pušek a kulometů a vyrazila s velkou početní převahou do útoku soustředěného na kótu 217. Útok byl rakousko-uherskými vojáky odražen, nicméně neustálé přestřelky pokračovaly.

Podle záznamu v Kartotéce padlých, padl 19letý Cyril Ticháček dne 5. září 1915 poblíž dvora Dubina (25,4052° v. d., 50,4686° s. š.), 25 kilometrů východně od města Dubno mezi vesnicemi Bokujma (ukr. Bokiima) a Dublany (ukr. Dublyany). Podle téhož záznamu, byl zde Cyril Ticháček tento den i pohřben. Seznam padlých (Verlustliste...) ze dne 22. 10. 1915, sv. 298, str. 46 informuje, že ke smrti vojáka Ticháčka došlo dne 4. září 1915.

Tento dvůr již není na současných mapách zakreslen, lze ho najít pouze na starších ruských mapách.

V bojích u Dublan ve dnech 3. až 4. září 1915 padlo ze 13. Zeměbranecského pěšího pluku 52 vojáků, 214 bylo zraněno a 105 bylo nezvěstných nebo zajatých.

Videň, 5. září 1915. Oficiální oznámení: Ruské válečnické: Rusové se proti našemu postupu ve východní Galicii a na

Volyni ostře brání. Na východ od ústí (řeky) Sereth, vstoupil nepřítel do jednoho z našich zákopů, nastal boj muž proti muži, přičemž v našich rukou zůstalo mnoho mrtvých a zajatců. Naš útok se pomalu prosazuje východně od (města) Brody a na Volyni. (Zkráceno).

Toman Otokar, Thoman Ottokar

narodil se dne 6. srpna 1882 v Kojetíně v Židovské ulici číslo 4 (dnešní Husova), manželům Františku Tomanovi, c. k. oficiálové (úředníkovi) Okresního soudu v Kojetíně a Amalii, dceři domkaře Kašpara Kalába z Nenakonic.

Otokar měl několik bratrů, z nichž nejstarší byl bratr František, který se narodil dne 19. května 1873 v Kojetíně, v domě číslo 20, v bytě na radnici. Bratr Alois, strojník, narozený dne 23. února 1876 v Kojetíně, se oženil dne 11. června 1906 v kojetínském kostele s Emilií Adamcovou, která byla od 14. července 1905 vdovou po Josefu Adamcovi, číšníkově v Praze na Vinohradech. Emilie, narozená dne 21. srpna 1881 byla dcerou Josefa Navrátila, soustružníka v Kojetíně. Zemřela dne 14. července 1956 v Kojetíně.

Další bratr Eduard, se narodil dne 22. září 1877 v domě číslo 473. Bratr Karel, narozený dne 2. března 1879 v Židovské ulici číslo 4, zemřel 5. listopadu 1952 v Přerově, Dvořákova ulice číslo 1800. Dne 14. prosince 1880 se narodil další bratr Vladimír. Nejmladší z bratrů, Julius, narozený v domě číslo 367, dne 11. srpna 1887, zemřel dne 4. dubna 1954 v nemocnici v Opavě.

Otokar Toman byl v Kojetíně stavbyve-

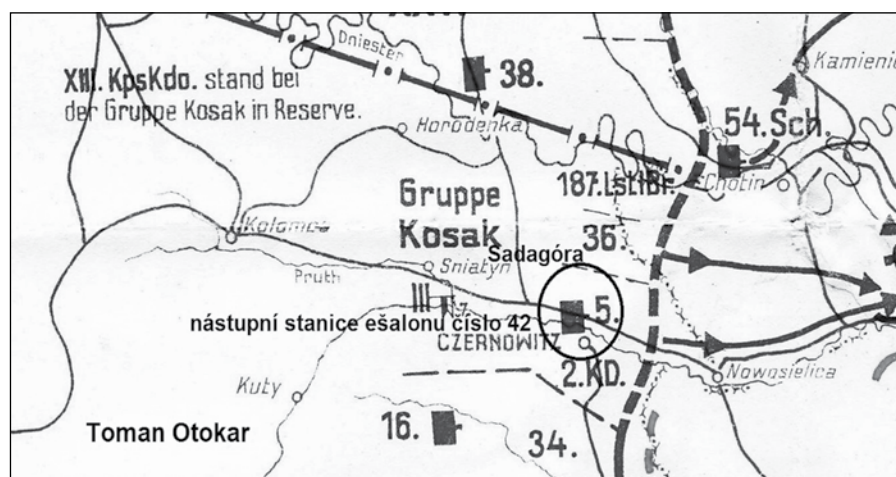
doucím, oženil se a měl tři děti: Otokara, Zdeňka a Irenu.

Do války byl povolán na jejím počátku, protože první zmínka o něm je v Seznamu zraněných (Nachrichten...) ze dne 26. března 1915, sv. 355, str. 45, kde se konstatuje, že Toman Otokar, účetní poddůstojník I. třídy (Rechnungsuntoffz. I. Kl.), zařazený v Pěším pluku číslo 54, je hospitalizován z důvodu nakažení tyfem v Rezervní nemocnici číslo 2 v Louckém klášteře (Typhus, ResSpit. Nr. 2, Klosterbruck) u Znojma. Loucký klášter sloužil dlouhodobě jako kasárna s nemocnicí. Po vyléčení v zázemí byl opět poslán na ruskou frontu ke svému 54. Pěšímu pluku.

V jednom ze Seznamu padlých je napsáno, že Otokar Toman byl účetním poddůstojníkem II. třídy

a zemřel dne 17. května 1918 ve vojenské nemocnici v městě Sanok, ležící zhruba dvě sta kilometrů východně od města Krakova. V únoru a březnu roku 1918 byl 54. Pěší pluk (IR Nr. 54) součástí 9. Pěší brigády (9. IBrig). Brigáda spadala pod 5. Pěší divizi (5. ID) a ta byla podřízena XIII. Sboru (XIII. Korps), který měl velení v rámci Skupiny Kosak (Gruppe Kosak). Jednotky Skupiny Kosak bojovaly v té době na severojižním úseku fronty v okolí města Černovice (něm. Czernowitz).

V dubnu roku 1918 byla 5. Pěší divize se svými jednotkami převedena na italskou frontu. Jednotky divize nastoupily dne 23. dubna 1918 do přistaveného ešalonu číslo 42 v železniční stanici Sadagóra (ukr. Sadhora), stojící několik set metrů

severně od města Černovice.

Odsud vojenský vlak putoval do města Stanislavi (něm. Stanislau, ukr. Ivano-Frankivsk), potom do Samboru (ukr. Sambir) a dále do polského Sanoku a Krakova.

Cílem 5. Pěší divize bylo italské město Conegliano, kam ešalon směřoval přes město Laibach (slov. Lublaň). Do cílové stanice v Itálii dorazil dne 10. května 1918 a připravoval se s ostatními jednotkami na útok přes řeku Piavu, který začal dne 15. června 1918. Voják Otokar Toman do Itálie nedojel. Při příjezdu do železniční stanice v městě Sanok, po zhruba 500 kilometrech dlouhém přesunu, byl hospitalizován ve vojenské nemocnici v Sanoku (22,2061° v. d., 49,5552° s. š.), v dnešním Polsku. Zda měl opět tyfus či zranění se zřejmě nedovíme. Nemocnice byla v době války umístěna do hlavní budovy sanockého

gymnázia (Liceum Ogólnokształcące im. Marii Skłodowskiej-Curie) v ulici Mickiewicza 11, kde podle neoficiálního údaje v seznamu, pravděpodobně dne 17. května 1918, ve věku 36 let, zemřel. Byl zřejmě pohřben na

válečném hřbitově, který se nacházel v severní části městského hřbitova na ul. Rymanowska. Bylo zde pohřbeno několik tisíc lidí vojáků různých národností v masových hrobech.

M. Krybus, pokračování příště

ALOIS ZLÁMAL: STŘEŠNÍ OKNO A JÁ (povídky na pokračování)

Vyznání – zpověď – loučení

Domov – podle výroků některých známých osobností je místo, kde si mohu po příchodu z práce pověsit klobouk nebo čepici. Po důkladnějším zamyšlení to také může být hřebík zatlučený do trámu na provizorní ubikaci pro stavební dělníky na odlehlém staveništi. Ale i krásný třípokoje byt v paneláku nebo také v malém domku z nepálených cihel (vepřovic).

Ať už je to cokoli z výše uvedeného, tak vždy je to umocněno něčím okem neviditelným. Je to aura velmi si blízkých osob, kteří se mají rádi láskou rodičovskou, sourozeneckou či prostou láskou člověčenskou.

Když je to místo, kde se člověk narodí, tak je to domov s velkým D. Rodný dům, rodná ves, rodný kraj, rodná zem. Je pravdou, že lidé žijící v paneláku nebo jiném nájemním bytě ve velkém městě se těžko dovedou vžít do této atmosféry.

Já jsem měl veliké štěstí, že jsem se narodil v malebné vesničce jménem Vitčice. Na okraji lesa, který je posledním výběžkem pohoří Chřibý, stojí v malém údolí u prameniště protékajícího potůčkem náš domek z vepřovic. Slovo pramen, prameniště, zní v této době velmi nadneseně i proto, že vody celkově ubývá. Já si pamatuji – zní mi to úplně neskutečně – jak na povrch vyvěrala voda. Vypadalo to, jako by voda vřela. Neskutečné. Nad naší za-

hradou bylo ještě jedno žídlo na pokračí lesa, kde voda odtékala po cestě dolů do potoka, který tekla pod našimi okny ve třímetrovém zářezu. Na Bílou sobotu jsem se chodil jeho vodou umývat. Tímto zamyšlením jsem odbočil od toho, co jsem chtěl napsat o rodném domě, mém rodném domě. Měl jsem toho na srdci hodně, až neuvěřitelně... Nemám, neznám slova, kterými bych vyjádřil to, co by se zasloužilo o mamince a tatínkovi napsat. Tak třeba: Maminka s tatínkem spali v kuchyni, já jsem spával v světnici. Úkoly a výkresy jsem ale dělal v kuchyni. V rádiu šel pořad s operními áriemi a duety. Pořadem provázela paní s nádherným hlasem, paní Hana Hostomská. Byl večer kolem osmé hodiny, tatínek spal a maminka poslouchala tento pořad. Maminka uměla krásně zpívat a krásně se usmívat – moje pěkná, dobrá maminka – jak já bych jí to chtěl v tento moment říct... Jak dozněla skladba, maminka se na mě podívala a řekla: „To bylo, co?“ Tímto prostým konstatováním řekla všechno. V té intonaci hlasu a v jejím pohledu bylo vše, co jsem věděl a čemu jsem rozuměl. Maminka nepotřebovala na vyjádření svých citů mnoho slov. Jen tak náhodou, když šla kolem, tak mě pohladila přes rukáv po ruce. Ani jsem to necítil, ale neskonal jsem to vnímal. A tatínek? To byla individualita. Člověk nadaný vším, chytrý, pracovitý, hodný, laskavý. Co se týká přístupu k nám dě-

tem trochu odtaziť, ale zkrátka poctivý a rovný chlap. Jeho život a postavení ve společnosti stojí za trochu delší vyprávění.

Můj stařeček (tak se u nás říkávalo dědečkovi) měl malou stavební firmičku a můj tatínek se u něj vyučil zedníkem. Pracoval u něj až do stařečkovy smrti, do roku 1942, kdy jej v Polkovicích srazilo auto.

Tatínek potom pracoval ve firmě Karásek a syn v Kroměříži. Stavitel Karásek u něj objevil zájem o řízení a organizaci práce a svěřil mu vedení několika menších staveb. To byl začátek jeho kariéry políra. Dodnes obdivuji, jak se ze zedníka bez škol stal vynikající technik, jak se naučil projektovat a kreslit plány.

Já jsem měl již 12 let a už jsem mnoho věcí začínal chápat. Jednou, když odešel z kuchyně, podíval jsem se na stůl, kde ležely nějaké popsané a pokreslené papíry, tužka, inkoust a obyčejné pero – násada a špička, které se namáčelo do kalamáře.

Tatínek se učil kreslit plány. Válka skončila a soukromé firmy se rušily, začaly se zřizovat národní stavební podniky. V osvobozené republice došlo ke změně společenského systému a začala éra budování socialismu po vzoru Ruska, které se přejmenovalo na Sovětský svaz. Byl to svaz unijních států v celé severovýchodní části Asie, včetně pobaltských států.

Tatínek začal pracovat jako mistr

u n. p. Moravostav Přerov. Začaly se budovat podniky, které potřebovaly hodně pracovníků. Nezaměstnanost se vytrácela, lidé měli práci a jejich životní úroveň se začala zvyšovat. Postupně docházelo ke smazávání rozdílů v postavení nižší třídy vůči lidem z horních lepších vrstev.

Můj tatínek a celá naše rodina jsme patřili do nižší třídy. Mnoho lidí začalo jezdit do práce vlakem do Přerova a hle – tatínek! Jeho velká fotografie visela na tom nejviditelnějším místě. Jak se tam dostal? Bylo to ocenění jeho práce, světe div se, obyčejný zedník! Ano, nastala doba, kdy se smazaly sociální rozdíly. Každý člověk – poctivý, pracovitý, žádný prospěchář – měl stejnou váhu, stejné podmínky, už se nemělo stát, aby byla v člověku zašlapávána jeho lidská důstojnost.

V dnešní době má tato společnost na poválečnou dobu jiné názory. Přes všechny nedostatky jí nelze upřít velký klad – lidskou důstojnost. Sam jsem ji zažil na vlastní kůži.

Po přečtení této části by se mě mohl náhodný čtenář optat, jakou to má spojitost s tím proklamovaným tématem – můj rodný dům, domov.

Domov se vším všudy je právě všechno to, co jsem napsal. Přece slovo domov nemůže být jen nějaký dům bez života, bez lidí. To je pak jen jako na poušti zapomenutý vrak z 2. světové války.

A takový domov jsem prožil se svou sestrou ve Vitčicích. Vitčice to byl pojem, vitčický les to byl můj les, ve Vitčicích svítilo slunce jinak, lépe, vzduch byl provoněný vůní akátů, které rostly okolo celé zahrady. Vítr byl jako vlažný vánek s vůní dozrávajícího obilí a v červenci a srpnu bylo slyšet motory kombajnů.

Po smrti mých rodičů jsme náš domeček z vepřovic se zahradou používali k víkendové rekreaci. To bylo to nejlepší období mého života – každé prázdniny jsme u sebe měli dva vnuky a vnučku. To je ale již jiná kapitola, snad se objeví v dalších pokračováních.

Jak se pomalu přikrádalo stáří s rizikem tělesné či duševní nemohoucnosti – panebože co s domečkem a zahradou? Ale kde vezmu takové slunce, vítr, vzduch, takové společenství lidí, s nimiž jsem žil v téměř rodinném poměru? Všechno nějak dopadne, musí... vždyť je to zaběhnutý systém, který navíc funguje po tisíceletí. Nebojím se toho, nebojím se ničeho, jsme

na to přece dva – já a manželka Špula. Nějakým šestým smyslem jsem začal intenzivně pomýšlet na radikální změnu bydliště. V kojjetínském bytě nebyl výtah, schodů bylo padesát pět a Špulu začaly bolet nohy. Tož definitivně nastala doba pro různé řešení.

Jeli jsme navštívit mou sestru na blízkém Dřínově. Bydlela v nově postaveném domě pro seniory, kde byl ještě jeden byt volný. Pak už šlo vše jako na drátku.

Předat byt v Kojetíně, prodat ložnici (ach – prožila s námi a my s ní mnoho krásných zážitků – kromě spaní). Byt jsme předali s pochvalou, proč se nepochlubit, že?

Na Dřínově to pak bylo celých sedm let. Pro mě pěkných a pro Špulu dost náročných, je to vesnice z kopce do kopce.

A potom došlo k velkému třesku. V Kojetíně se konečně uvolnilo místo v domě s pečovatelskou službou (a s výtahem). A zase stěhování...

Tož tak, moji milí. Už je to zase osm roků. Naskytá se otázka – bude to dům s velkým D?

Ještě když byl vitčický domek náš a jel jsem z Kojetína do Vitčic, na otázku „kam jedu“, zněla odpověď, „jedu domů“. Pokud jsem jel opačným směrem, zněla moje odpověď jedu do Kojetína. Zvláštní, že? Kam jezdím nyní? Ještě neřeknu.

Tento dům s pečovatelskou službou je s naší rodinou spjat svým způsobem již 65 let. Po válce byla v tomto domě umístěna Masarykova liga proti tuberkulóze. V tu dobu jsme chodili do měšťanské školy v Němčicích a stát tehdy organizoval celonárodní akci za účelem zjištění zdravotního stavu mládeže po útrapách 2. světové války. A právě díky této akci diagnostikovali Špule nález na plicích a následně podstoupila operaci.

Později byla v tomto domě zřízena lůžková část nemocnice a následně pak porodnice, kde se v roce 1960 narodil náš syn.

A nyní, v druhé dekádě jednadvacátého století, zde bydlí jeho rodiče. Tedy já a Špula. Tož tak to je. Tento dům byl pro nás asi předurčen vyšší mocí...

Už je to devět roků, jsme zase o hodně starší, někomu přibýlo více bílých vlasů a někomu zase ubylo hodně tmavých vlasů, ale co je velmi zvláštní? Zvláštní je, že v tomto domě číslo 1160 na ulici 6.května jsem doma, doma se vším všudy.

Když jedu z Vitčic, jedu domů. Že se

v tomto domě cítím jako doma je ovlivněno několika okolnostmi. Dům stojí na poměrně málo frekventované ulici, v okruhu sta metrů jsou všechna zdravotnická zařízení a v dostupné vzdálenosti máme i obchody. V přilehlé zahradce stojí dokonce menší altánek a na vedlejším pozemku je zřízeno hřiště pro malé děti. Ještě před jeho realizací proběhla taková minianketa mezi obyvateli, která měla za úkol zjistit názor na tuto záležitost. Výsledek byl zájímavý – všichni souhlasili. Obyvatelé přilehlých domků, jejichž zahrady oddělovaly jejich domy od našeho domu (rozuměj domu, kde trávíme poslední roky našeho zaslouženého odpočinku) zastávali názor, že měli být o tomto záměru informováni.

Hřiště slouží již několik let a nás obyvatelé nic neruší. Paní architektka hřiště navrhla a realizaci bez rukavic provedla. Nad hřištěm je okno našeho obývacího pokoje. A ještě jeden aspekt umocňuje mé tvrzení o tom, že jsem zde doma.

Ráno otevřu okno, mírně se vykloním a nasaji čistý ranní vzduch. Na pravé straně horizontu se objeví tmavý zvlněný pruh s koválovským a vitčickým lesem, kde se v ranním oparu krčí můj rodný dům. Není sice samozřejmě vidět, ale já jej vidím, vidím lavičku pod ořechem, na které sedí moje maminka s tatínkem, vidím malého černého kluka v gatích po kolena... Právě slezl dolů k potoku, má tam svůj vrbový pařez porostlý mechem a za ním malý vodopádek a já slyším „Lojzíkúú, Lojzíkúú“, jak jej maminka volá k snídani. Z takového pohádkového prostředí se těžko odchází, ale hlad je hlad, a to volá přece maminka!

Někdo by mohl namítnout, jak to souvisí – myslím to duševno s dávnými prožitky – s domovem, kde nyní žiji?

Člověk se musí umět dívat... I malý mraveček pachtící se s drobečkem oplatky, kterou mu nosím na zahradu, zapadá do celého kontextu toho všeho, co dotváří auru slova doma, domov.

Minulý měsíc nám vymalovali prostory schodiště. Ve výklenku vedle dveří do našeho bytu stojí starší křeslo, které patří majiteli domu a nikde jinde pro něj nezbylo místo. Jednoho dne přišla dvě děvčata a odvezla jej vyčistit. Nyní je křeslo již zpátky, a protože je zelenomodré barvy, krásně ladí s malbou stěn chodby. Pro mne je i to další kámenek do mozaiky, z které se skládá ten pojem domov, doma.

Stojím a dívám se, všechno krásně ladí, tož co ještě? Bylo by toho ještě moc, ale toho času zase tolik nemám, že? Jsem totiž v důchodu!

Někde na začátku tohoto pojednání jsem si položil otázku, kam jezdím nyní. Moje tehdejší odpověď zněla: "Teď ještě neřeknu!"

Přišel čas, kdy mohu odpovědně a pravdivě říci: "Mám zase domov". Slunce si přizpůsobím, vzduch také, vůni akátů mi nahrazuje vůně květů lípy, která stojí pod našimi okny, jižní vánek mi přináší lahodný zvuk civilizace z místního nádraží, ranní slunce mi svítí také do oken ložnice a když otevřu oči, také vedle na lůžku leží a hluboce hloubá moje Špula...

Moje rodná vísko, moje Vítčice, sbohem, sbohem a na shledanou zase ráno v okně mého nového DOMA!

Kdyby se mě Bůh zeptal

Co bych si přál

Odpověděl bych

Pane můj, můj Stvořiteli...

Dej abych ještě jednou prožil

Vrátil se do mého rodného domu

Aby byl večer a v kuchyni byla zažehnutá petrolejová lampa s vycíděným cylindrem

Maminka s tatínkem seděli u stolu a moje sestra seděla zamyšlená na štokrleti

Já sedím uprostřed ve volném prostoru

Ne nesedím, vznáším se, pluji v atmosféře pokojného ticha

Přerušovaného vzdáleným houkáním sovy nebo sýčka z mého blízkého lesa

Vzduch je prosycen láskou nás přítomných a pospolitostí

Blahem, že jsme tu pohromadě, jsme děti svých rodičů, kterých si vážíme a ctíme je

Nemohu dál a musím se zatajeným dechem vyjít ven

A vstřebat tu božskou krásu večerního ticha

Večerní tma je prosvětlena stříbrným měsíčním svitem

Jdu na pokraj pole na Zádvoří, měsíc je v úplňku a visí nad kopci jako velké rybí oko

Mrzne, sníh vrže pod nohama na svažitých polích směrem k lesu

Kousek od lesa slyším čířkání koroptví, celého hejna

Sedí pohromadě jedna vedle druhé, zahřívají se a cítí se bezpečně

Je to kompletní rodina, samička, sameček, kuřátka

V hlubokém sněhu se jejich shluk jeví proti osvětlenému horizontu jak tmavá placka

Je mi nějak lehká a odpoutávám se od všech starostí pozemského bytí

A velmi pomaloučku kloubím ty krásně nabyté emoce se zatajeným dechem

Emoce nabyté z kuchyně mého rodného domečku

A venkovního jeviště pod nebeskou klenbou

Tvého díla, můj Pane

Mé fantazie

A těch, kteří jsou již u Tebe!

Toto je mé vyznání a hold, kterým se vyznávám z lásky ke svému rodnému domu, rodné visce Vítčicím a celé tiché Moravě...

A zároveň hlavní důvod mého neskromného a neomluvitelného přání od toho Nejvyššího...

Toto zamyšlení se nese celé v takovém abstraktním, nehmotném duchu... Pro mne bytostně nutné, přímo zhmožňující mé dávného věku vzpomínky...

Alois Zlámal, pokračování příště

Stolní kalendář Kojetín 2021 – cena: 20 Kč

V kalendáři naleznete barevné historické pohlednice Kojetína ze sbírky Josefa Bibra.

Stolní kalendář Mikroregion Střední Haná 2021 – cena: 20 Kč

Zakoupíte v kanceláři MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033.

MATEŘSKÁ ŠKOLA KOJETÍN

Leden v mateřské škole

Rozloučili jsme se se starým rokem. Ten k nám nebyl zrovna moc přívětivý. A tak jsme asi všichni zvědaví, co nového nám přinese rok 2021 a zda bude rokem lepším.

Hned zkraje ledna jsme po návratu z vánočních prázdnin přivítali v obou mateřských školách Kašpárka s maňáskovou pohádkou, kterou zahrály dětem učitelky.

V prvním týdnu jsme oslavili příchod Tří králů, které do Betléma přivedla betlémská hvězda. Děti vyráběly koruny pro krále a zhlédly pohádku „Chaloupka na vršku“ – Jak to bylo na tři krále. Byly seznámeny s písničkami, říkankami a hádankami, kterými se kdysi bavily děti v jedné podhorské vesničce. Děti ze třídy „Srdíček“, „Koťátek“ a „Pástelek“ navštívily kostel Nanebevzetí Panny Marie v Kojetíně. Pan farář nás pěkně přivítal a provedl vánočně vyzdobeným kostelem. Spo-

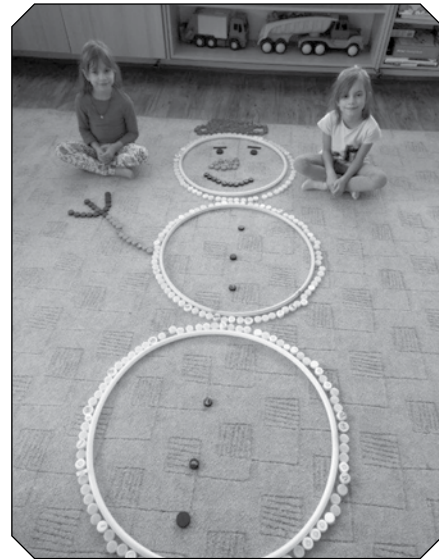
lečně jsme si všichni zazpívali píseň „My tři králové jdeme k nám...“ a prohlédli jesličky. Černouškovi přidali nějaké ty korunky, za které se nám pěkně poklonil. Tímto děkujeme farnosti za umožnění prohlídky kostela v této nelehké době.

Zima bývá pro většinu divoké zvěře i ptáků dobou nedostatku potravy. Děti se s radostí zapojily do výroby krmítek pro ptáčky a zavěsily je na strom školní zahrady. A děti ze třídy „Pástelek“ se vydaly s batůžky plnými dobrůtek za zvířátky až do polí ke krmelci.

Někteří rodiče využili naší nabídku on-line besedy s lektorkou Ivou Řehůrkovou, která přiblížila sledujícím problematiku temperamentů s názvem „Jaký temperament má vaše dítě, jaký máte vy a co s tím.“ Věříme, že tato nová spolupráce s rodiči se ujme a že se s lektorkou uvidíme i v dalších on-line besedách.

K zimě patří dovádění na sněhu – stavění sněhuláků, sáňkování a bobová-

ní. Když je venku krásně bílo, tak je venku veselo. A proto si všichni přeje-
me, aby k nám sněhová nadílka byla štědřejší a dopřála nám využít kopec za naší mateřskou školou a obě zahrady MŠ k zimním radovánkám. Tak snad se nám to splní!
vedení MŠ

S láskou k přírodě...

Manuel Acosta

Je s podivem, že v éře generace Z, sdílející vstávání až uléhání online, komunikující v šiku jako „jediný Z“, kvapící v neskutečném informačním a vůbec životním tempu se objeví někdo proti proudu. Jedenáctiletého Manuela Acostu, kterého vám dnes představujeme, netáhne výkon ani vyniknutí nad ostatními. Hodnoty, mezi kterými vyrůstá a které si osvojil, mu otevírají oči pro věci, ke kterým my ostatní zůstáváme v uspěchané době slepí.

Ranní Manuelův výhled z okna jeho domu by většině z nás připomínal pohádku – věčně zelené jehličnany, srnky pasoucí se bez obav v bezprostřední blízkosti, ticho. Manuel se svými rodiči žije na hájence v lese. Ačkoliv je jako dítě přirozeně společenský a nadto velmi komunikativní, společnost nevyhledává a bydlení na samotě by neměnil. Ve městě mu vadí nedostatek čistého vzduchu, hluk a světelné znečištění. K úzkému sepětí s přírodou je veden od malička. Dědeček hajný i maminka zahradní architektka Manuelovi předávají tajemství, která je oprávněně otevřít jen ten, který přírodě doopravdy naslouchá. Manuel si jako málokdo uvědomuje, že krajina, která ho obklopuje, neslouží lidem, ale že si naopak zasluhuje lidskou pozornost a péči. Právě proto, že jí

je ze strany lidí tak málo, vidí Manuel budoucnost přírody docela skepticky. Ačkoliv dokáže s jistotou rozeznat stopy lesní zvěře a ví, jak si lišky značí teritorium, zřejmě se cestou svých předků nevydá. Za důležitá považuje naprosto upřímně všechna povolání, včetně těch, která bývají terčem posměchu nejen jeho vrstevníků.

A jaký má Manuel vztah právě s nimi? Díky jeho bezprostřednosti a snad až „dospělácké“ vyrovnanosti

se mezi nimi Manuel cítí jako ryba ve vodě, ačkoliv nesdílí zážitky z hraní onlinovek ani nadšení z nového modelu mobilu. Jako jedno z mála dětí totiž cíleně mobil nevlastní. Necítí se o nic ochuzen a už vůbec ne vyčleněn. Už jako dítě zná jednoduchou pravdu utajenou mnohým dospělým – že hodnota věcí hodnotu člověka nevytvorí.

ZŠ nám. Míru Kojetín

GYMNÁZIUM KOJETÍN

Rozhovor
s Kristýnou Kad'orkovou

V rubrice Rozhovor s... dnes představíme, stejně jako v minulém čísle, žákyni primy. Ta se ve svém volném čase věnuje zajímavé činnosti. Kristýně je jedenáct let a střílí ze vzduchovky. Odpověděla mi na několik otázek, které jsem jí položila.

Jak dlouho děláš tenhle sport?

Sportovní střelbu dělám od roku 2018, takže to budou tři roky. Jsem členkou týmu SSK Věžky, kde máme suprový kolektiv a nejlepšího trenéra, pana Zoubka.

Kolikrát týdně máte tréninky a jak probíhají?

Trénujeme dvakrát týdně, a to každé úterý a čtvrtek v hale. Jak přijdu, pozdravím se s trenérem a ostatními. Zkontroluji si vzduch ve vzdu-

chovce a na místo zalehnutí si nachystám zbraň, dalekohled, diabolky a váleček na případné odložení pušky. Obleču si kabát, rukavici, nastavím si dalekohled, připnu si řemen, nabiju pušku a můžu začít střílet. Střílíme tak, že máme čtyři nástřelné terče, u kterých si zbraň nastavíme. Po nástřelu začneme střílet do třiceti terčů po jedné ráně. Jak dostřílím, uklidím vše na své místo, schovám pušku do obalu a zajdu si pro terč, který mi následně trenér spočítá a řekne mi, kolik bodů jsem nastřílela. Rozloučím se a jedu domů.

Co je na tomhle sportu nejtěžší?

Člověk musí být klidný a soustředěný. Velká zátěž je na levou ruku, která po dostřelení vždy bolí.

Tvůj největší úspěch?

Určitě to je 1. místo na memoriálu A. Greplové v Hradci Králové. „Prostřílela“ jsem se k účasti na mistrovství České republiky, ale kvůli coronavirové situaci se ten závod zatím nemohl uskutečnit.

Jak moc tě současná situace ovlivňuje?

Současná situace mě ovlivnila celkem hodně, bohužel nemůžeme ani trénovat, a občas proto zajdu ke koním. To je můj druhý zájem, kterému se ve volném čase věnuji.

Jak to zvládáš se školou a jak se ti líbí na gymnáziu?

Na gymnáziu v Kojetíně se mi moc

líbí, ve třídě máme úžasný kolektiv a učitelé jsou fajn. Škoda, že se v této době nemůžeme více vídat.

Děkuji za rozhovor a přeji úspěch ve školní i mimoškolní činnosti.

Rozhovor připravila žákyně primy Marie Matějčková

GYMNÁZIUM, KOJETÍN, SVATOPLUKA ČECHA 683

Ředitelka: 581 705 331
Sekretariát: 581 705 333
Web: www.gkj.cz
e-mail: gkj@gkj.cz
Facebook: Gymnázium Kojetín

CHARAKTERISTIKA ŠKOLY:

Gymnázium v Kojetíně je všeobecně vzdělávací školou, která svým žákům dlouhodobě poskytuje kvalitní vzdělání a úspěšně je připravuje ke studiu na vysoké škole.

V současné době se na gymnáziu vyučují dva studijní obory ve dvanácti třídách: **čtyřleté studium**, určené absolventům devátých tříd, a **osmileté studium**, určené nadaným žákům z pátých tříd základních škol.

Kapacita školy umožňuje vyučujícím nadstandardní přístup jak k výjimečným talentům, tak i k žákům se studijními či osobními problémy. Individuální přístup školy k žákům je rodiči velmi kladně hodnocen a projevuje se vysokou úspěšností žáků u maturitních zkoušek a při přijímání absolventů ke studiu na vysokých školách.

Naše gymnázium má charakter spíše velké rodiny než neosobní instituce a menší počet žáků je naší předností.

INFORMACE O PŘIJÍMACÍCH ZKOUŠKÁCH:

Gymnázium Kojetín bude ve školním roce 2021/2022 otevírat jednu třídu **osmiletého studijního oboru (79-41-K/81)** a jednu třídu **čtyřletého studijního oboru (79-41-K/41) standardního učebního plánu nebo s výběrovou možností rozšířené výuky tělesné výchovy.**

Kritéria přijímacího řízení budou zveřejněna na webových stránkách školy www.gkj.cz nejpozději do 31. 1. 2021.

V případě příznivé epidemiologické situace škola uspořádá pro uchazeče z pátých i devátých tříd přípravné kurzy z českého jazyka a z matematiky. Podmínkou je včasné podání přihlášky ke studiu na GKJ.

Přihlášku ke studiu je třeba odevzdat do 1. března 2021.

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN INFORMUJE

DŮM DĚTÍ A MLÁDEŽE KOJETÍN
pořádá

ZIMA 2021

výuka lyžování a snowboardingu

10.1. NEDELE 1	17.1. NEDELE 2	31.1. NEDELE 3	7.2. NEDELE 4	KARNEVAL 13.2. SOBOTA 5
---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	--------------------------------	----------------------------------

**Cena 3 000 Kč
ZA 5 ZÁJEZDŮ**

Dospělý doprovod 1500 Kč
Děti ve věku 5 - 6 let pouze
v doprovodu dospělé
osoby.

V ceně zahrnut pedagogický dozor,
kvalifikovaný instruktor lyžování
a snowboardingu, pojištění dětí,
doprava a odměny.

Cena nezahrnuje permanentku!
Domluvena zvýhodněná cena
200 Kč/den.

Sraz v 7:15 hod. před kojetínskou farou
(8:00 Prostějov, benzínka Pap Oil, Kojetínská ulice)
Návrat cca 18:30 hod.

Přihlašování online
na www.ddm.kojetin.cz
od pondělí 9.11.2020 12:00

Platby do 30.11.2020

Přihlašuje se na všech 5 zájezdů,
nelze pouze na jednotlivé dny.
Zájezd může být zrušen nebo přesunut
na jiný termín z důvodu nepříznivých
sněhových podmínek.
Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín.

Bližší informace a přihlášky na DDM Kojetín, Svatopluka Čecha 586, tel. 731 489 990

Dům dětí a mládeže Kojetín ve spolupráci s ORION - Středisko volného času Němčice nad Hanou
pořádají

DOBYTÍ SEVERNÍHO PÓLU²⁰²¹

TÝDENNÍ POBYT NA HORÁCH PRO DĚTI I CELÉ RODINY V KOUTECH NAD DESNOU
Děti bez rodičů od 7 let

14. 2. - 20. 2. 2021

4 700,- Kč s dopravou vlakem

4 500,- Kč doprava vlastní

Platby do 20.12.2020

Cena zahrnuje ubytování v Hotelu Dlouhé Stráně,
plnou penzi, pedagogický dozor, program, instruktory
lyžování a snowboardingu, odměny, pojištění pro děti.

Permanentka za zvýhodněnou cenu 200 Kč / den

Bližší informace:

Dům dětí a mládeže Kojetín, tel. 737 442 055

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín.

Přihlašování elektronicky
www.ddm.kojetin.cz
do 20.12.2020

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

Jarňáky²⁰²¹

pro rodiče a děti v Koutech nad Desnou

SKI AREÁL KAREŠ

Bereme i dospěláky bez dětí.
Možnost zvýhodněných skipasů
na větši sjezdovky v okolí při
dostatečném počtu zájemců.

**neděle-pátek
28.2. - 5.3.**

Cena: 3400,-

Děti do 3 let zdarma (bez nároku na postel a stravu)
Cena zahrnuje ubytování v Hotelu Dlouhé Stráně,
polopenzi, instruktora lyžování nebo snowboardingu ve
Ski areálu Karelš.
Pobyt začíná večeří a končí snídaní.

Skipasy nejsou zahrnuty v ceně!
Ski areál Karelš - 200 Kč/osobu/den.

**Přihlašování elektronicky www.ddm.kojetin.cz
do 15.1.2021 společně se zálohou 1000 Kč**

Doplatek do 31.1.2021

Bližší informace a přihlášky na DDM Kojetín,
tel. 731 489 990, e.polachova@ddm.kojetin.cz

Na akci platí Vnitřní řád DDM Kojetín

ddm
dům dětí a mládeže
KOJETÍN

Dům dětí a mládeže Kojetín pořádá pro děti od 7 let
jarní příměstský tábor

DUHOVÝ TÝDEN

1.3.-5.3.2021

Díky barvám budeme objevovat
jedinečnost věcí, kouzlo okamžiku
a fantazie.

Příchod jara oslavíme
každý den jinou barvou...

Cena: 950 Kč
pro děti z obcí MAS Střední Haná
s dodaným Potvrzením o postavení
podpořené osoby na trhu práce
Potvrzení k vyzvednutí na DDM Kojetín.

Cena: 1200 Kč
pro děti z obcí nespádajících
pod MAS Střední Haná

Vyzkoušíme si úkoly, aktivity
a nápady, které budou zářit
barvami.

Čeká nás týden plný tvoření
(jarní ozdoba, plstění, rámeček)
a vaření (příprava sladkých
i slaných dobrot, duhové nápoje)
Hry sportovní, veselá a barevná...

Bližší informace:
DDM Kojetín, Svatopluka Čecha 586,
tel. 731 482 819

Přihlašování elektronicky
www.ddm.kojetin.cz

Tento tábor je spolufinancován
z Operačního programu Zaměstnanost.

Na táboře platí Vnitřní řád DDM Kojetín

Knihovna a covid

Rok 2020 byl rokem světové pandemie covid-19. Knihovnám přinesl mnoho opatření, zákazů a uzavírání. Knihovny vždy byly a budou místem poznání a setkávání. Kvůli pandemii došlo k jejich uzavření a omezení jejich služeb.

Nařízená karanténa znamenala prázdnou knihovnu bez čtenářů. Pro nás, knihovníky, věc naprosto nepředstavitelná. Samotné uzavření jsme využili k mnoha činnostem: prováděli jsme revize a aktualizace fondu v místních knihovnách v Křenovicích a Stříbrnicích, aktualizaci fondu v MěK v Kojetíně, knihovní fond se přeznačoval, opravoval a obaloval, uklízelo se a dezinfikovalo v půjčovnách i ve skladu. Vyřazovaly se zastaralé či poškozené knihy. Distribuce knižních novinek se nezastavila (i když během roku vykazovala znatelné výkyvy, největší dodávky novinek byly v posledním čtvrtletí roku), a tak probíhal výběr a objednávky nových knih do fondu kojetínské knihovny i knihoven místních (v počtu devět) a následné odborné knihovnické zpracování. Probíhala pravidelná cirkulace fondu – čtyřikrát ročně, konzultační a metodická činnost pro místní knihovny střediska. V době uzavření knihovny bylo možné využít k četbě nabídku on-line portálu: <https://protiviru.knihovny.cz/> a cteniditem.knihovny.cz.

Půjčovní činnost se odvíjela dle možností protiepidemického systému PES:

5. stupeň: Knihovna uzavřena
4. stupeň: režim „výdejní okno“ (výdej předem objednaných knih, možnost vracení)
3. stupeň: běžný provoz s důrazem na dodržování hygienických opatření (3 R).

Provoz v MěK Kojetín v roce 2020 (dle nařízení vlády a systému PES):

2. 1. – 13. 3. 2020 běžný provoz
13. 3. – 26. 4. 2020 uzavření
27. 4. – 21. 10. 2020 běžný provoz
22. 10. – 22. 11. 2020 uzavření
23. 11. 2020 – 2. 12. 2020 výdejní okno
3. 12. – 17. 12. 2020 běžný provoz
18. 12. – 22. 12. 2020 výdejní okno
28. 12. 2020 – uzavření

Dopady: Největší měrou se dopad pandemie projevil rušením všech akcí, ať už vlastních pro naše uživatele, nebo těch spolupracujících organizací jako jsou mateřské, základní školy a gymnázium, či CSS Kojetín a Charita Kojetín – Dům sv. Josefa. Dále rušení projektů jako je například Noc s Andersenem. Kvůli nejasné situaci ohledně škol a výuky vážně spolupráce se školami – školy se v této době musejí zabývat důležitějšími a naléhavějšími činnostmi... Jako velký problém vnímáme rušení informačního vzdělávání „lekci informační výchovy“ pro děti a studenty. Klasické půjčování knih bylo také omezené. Při krátkodobém otevření nebyl k dispozici nebo pouze omezeně internet (hygienické do-

poručení). Všechna zmiňovaná opatření vedla k úbytku uživatelů, akcí, jejich účastníků, ale i čtenářů a poklesu výpůjček. Přesto schodek není výrazný a ve skutečnosti znamená pouze úbytek nově získaných čtenářů z akcí jako např. exkurze žáků a studentů v Týdnu knihoven, Den pro prvňáčka apod. Velmi pozitivní fakt je, že zájem o naše služby nezeslábl. A že kniha je stále žádaná a naše knihovna může být hrdá na své věrné a „skalní“ čtenáře. Nadále roste počet on-line návštěv. Věříme v brzké zlepšení epidemiologické situace a těšíme se na vás!

Půjčujeme dle možností protiepidemického systému PES!

(Naše činnost je v souladu s hygienickými opatřeními).

4. stupeň PES:

Knihovna přechází do režimu „výdejního okénka“ (oddělení pro dospělé čtenáře) v těchto dnech:

Úterý 9–11 a 15.30–17 hodin

Čtvrtek 9–11 a 15.30–17 hodin

Knihy si můžete objednat nebo odložit prostřednictvím svého čtenářského konta: <https://katalog.kojetin.cz>
telefonicky: 581 762 295, 777 593 984
e-mailem: knihovna@meks.kojetin.cz
Půjčovny zůstávají uzavřeny.

Výdejní místo slouží pro obě oddělení (dětí i dospělí).

3. stupeň PES:

Půjčovny otevřeny v obvyklé době za podmínek dodržování hygienických pravidel.

-/-

PŘIPRAVUJEME

VELKÁ ČTENÁŘSKÁ SOUTĚŽ!

Pozor! Pozor! Malí i velcí čtenáři!

Už máte dost volna a mobilů?

Nabízíme něco víc!

Přijďte do knihovny soutěžit!

„Slavnostně přísahám,

že jsem připraven ke každé špatnosti!“

Inspirujte se knižní postavou Harryho Pottera a získejte sedm vitrálů přečtením sedmi knih z naší knihovny.

Odměnou vám bude „Ohnivý pohár“ a další ceny.

„Neplecha“ bude ukončena v září 2021

a v říjnovém Týdnu knihoven proběhne vyhlášení vítězů a předání cen. Pro více informací, registraci i četbu se hlaste v oddělení pro děti a mládež naší knihovny.

NOVOROČNÍ SETKÁNÍ DOBROVOLNÝCH KNIHOVNÍKŮ STŘEDISKA KOJETÍN

Zrušeno pro nepříznivou epidemiologickou situaci.

Náhradní termín bude upřesněn.

Tradiční setkání dobrovolných knihovníků, poděkování za celoroční činnost, novinky v knihovnické práci, výměna zkušeností a diskuze.

Městská knihovna MěKS poskytuje odbornou pomoc (tzv. regionální funkce) devíti místním knihovnám v blízkém okolí města. Odborná pomoc spočívá v nákupu knih do fondu a výměnných souborů, odborné knihovnické zpracování, cirkulace fondu, revize a aktualizace fondu, metodika, statistika a další. Tato činnost je financována z krajské dotace.

Místní knihovny, o které se staráme: MK Kovalovice, MK Křenovice, MK Lobodice, MK Měrovice, MK Oplocany, MK Polkovice, MK Stříbrnice, MK Troubky a MK Uhřetice.

Více se dozvíte na webových stránkách MěKS Kojetín: www.mekskojetin.cz/mestska-knihovna
facebooku a rajce.net – Městská knihovna MěKS Kojetín

měks
kojetín

MĚSTSKÉ KULTURNÍ STŘEDISKO KOJETÍN

Příprava stálé expozice Když byla technika ještě v plenkách

V současné době se kojetínskému muzeu podařilo nashromáždit řadu exponátů technického charakteru na připravovanou stálou expozici Když byla technika ještě v plenkách. Vedle Ztracené tváře Hané, která je orientovaná na folklór, by tak měla přilákat i návštěvníky, kteří zavzpomínají na mladá léta, kdy mnohé z těchto již historických exponátů byly běžnou součástí domácností.

Výstava navazuje na úspěšnou a rekordně navštěvovanou dočasnou expozici, která byla otevřena za výrazné podpory veřejnosti na Kojetínských hodech v roce 2018 a stala se i jednou z nejnavštěvova-

nějších. Populárně naučnou formou seznamovala nejmenší děti, studenty i pamětníky s počátky kinematografie, fotografie, záznamu zvuku a dalším technickým skvosty ze zřetelům k městu Kojetínu. Proto jsme se rozhodli věnovat část výstavních prostorů a vytvořit stálou expozici zaměřenou na tuto problematiku. Po výzvě v Kojetínském zpravodaji se nám přihlásila řada zájemců, kteří nám buď darovali, nebo zapůjčili předměty k výstavním účelům, za což jim touto cestou děkujeme. Nedostatek vitrín a skříní ve výstavních prostorech, které jsou bezpodmínečně nutné, aby exponáty náležitě vynikly, jsme vyrobili svépomocí z vyřazených skříněk ze Sokolovny. Ty bylo nutné přizpůsobit estetickým požadavkům tak, aby byly kompaktní s koncepcí expozice. V rámci úspor

jsem objednali plotové desky, kterými jsme obložili stávající skřínky, ty byly doplněny o police a výstavní kostky. Na realizaci tohoto projektu se podíleli pouze pracovníci a příznivci MěKS Kojetín Jana Nováková, Hana Svačinová, Vladimír Vymětal a Milan Zahradník, takže finanční náklady na tento počín byly minimální. V dohledné době bude expozice dokončena a snad se dočkáme i brzkého otevření pro veřejnost.

Pro návštěvníky bude připraveno plno skvostů, které si budou moci vyzkoušet, mezi jinými například indukční přístroj z filmu Pelíšky „Vyděraž pianě“, psaní na psacím stroji, fotografování v dobovém fotokoutku, volání telefonem s klikou nebo si můžete poslechnout první rádio krystaliku nebo gramodesku.

-miza-

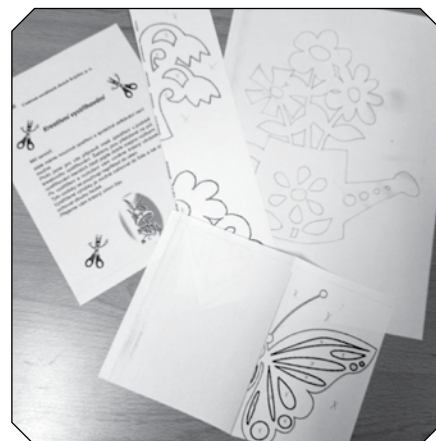

Výzdoba z vystřihovaného papíru

Spoustu volného času všichni stále musíme trávit doma, protože společné setkávání je zatím v nedohlednu. Každý z nás se snaží zpříjemnit si čas, jak jen to jde – u knížky, televize, rádia apod. Je dobré, si tento dlouhý čas zpříjemnit pozitivní náladou, věcmi, které nám dělají radost a také činnostmi, které nás baví. Je jasné, že společné tvoření na našich DPS je veselejší, akčnější a zábavnější. Nicméně,

aspoň formou roznášení připravených aktivit se snažíme našim seniorům zkrátit dlouhou chvíli. Volíme aktivity, které jsou pohodlné a snadno zvládnutelné doma, když jsou senioři sami. Pro naše seniory jsme vybrali tentokrát vystřihování podle předtištěných šablon. Motivy byly pěkné – květiny, motýl aj. Takové vystřižené motivy se používají například na výzdobu oken. Vystřihování těchto motivů bylo trochu náročnější, ale naši senioři jsou zruční a rádi se do toho pustili.

PZ

Virtuální Univerzita třetího věku VU3V

Poslední dva semestry VU3V naši senioři studovali distanční formou z důvodů nouzových opatření. I následující letní semestr, který bude otevřen začátkem měsíce února bude takto probíhat, nebo alespoň jeho převážná část.

Senioři si pouštějí přednášky doma, vypracovávají testy je samostatně.

Kdo nemá možnost připojení internetu doma, může individuálně využít naše internetové koutky za dodržení epidemiologických pravidel.

Společné pouštění přednášek našim seniorům chybí, proto se z posledních dvou semestrů necelá půlka studentů odhlásila. Nyní tedy distanční formou studuje patnáct seniorů.

Pro letní semestr si vybrali téma Rituály evropských královských rodů.

Kurz se zabývá nejdůležitějšími životními událostmi, jako jsou třeba naro-

zení, svatby, rozvody či smrt, spojenými s evropskými královskými rody 19. a 20. století. Pozornost je věnována nejen těm královským rodinám, o kterých jsme se učili v dějepisu, případně jsou dnes a denně v hledáčku i našich novinářů a televizních štábů, ale i těm pro nás méně známým. Věříme, že vybrané téma se bude studentům líbit. A i když výuka stále není podle našich představ, studium bude seniory určitě bavit, protože se dozví hodně zajímavostí.

PZ

Vzpomínka na Hanu Maciuchovou

S velkým zármutkem jsem přijala zprávu o odchodu herečky Hany Maciuchové.

Hana Maciuchová byla několik let patronkou Národní ceny sociálních služeb – Pečovatelka roku. Poprvé jsem se s ní osobně setkala v roce 2013

v Praze, na předávání tohoto prestižního ocenění naší pečovatelce Aleně Šmídové, druhé setkání bylo v roce 2016 při předávání ocenění pečovatelce Olze Trefilové.

Hana Maciuchová byla nejen vynikající herečka, ale i člověk krásný svou duší a plný pokory. O práci v sociálních službách se vždy vyjadřovala s velkým respektem a úctou, naší práci si velmi

vážila. Byla tím správným člověkem pro předávání prestižního ocenění pečovatelkám či pečovatelům, neboť předávání ocenění vždy rozsvítila nejen svým úsměvem, ale i krásnou řečí ke všem přítomným v sále.

Paní Hano, nikdy nezapomenu na krásná setkání a povídání s Vámi.

Blanka Laboňová, ředitelka CSS

CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ

Náboženská obec CČSH Kojetín a Tovačov

„Neboj se jich, já budu s tebou a vysvobodím tě, je výrok Hospodinův.“ Jeremiáš 1,8

Program svátečních setkání v únoru 2021 (v čase Hromnic, v mezidobí a začátku doby postní)

7. 2. 2021 Neděle – Hromnice; Uvedení do chrámu
BOHOSLUŽBY

od 8.15 hodin ve Skalce (sál Obecního domu)
od 10.00 hodin v Husově sboru

14. 2. 2021 Neděle – poslední po Zjevení Páně
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

17. 2. 2021 Středa – Popeleční
MODLITBY A ZPĚVY Z TAIZÉ

od 18.00 hodin v Husově sboru

21. 2. 2021 Neděle – 1. postní (Invocavit)
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

28. 2. 2021 Neděle – 2. postní (Reminiscere)
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

7. 3. 2021 Neděle – 3. postní (Oculi)
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

7. 3. 2021 Neděle – 3. postní (Oculi)
BOHOSLUŽBY

od 10.00 hodin v Husově sboru

„Neboť Syn člověka přišel, aby hledal a spasil,
co zahynulo.“ Lukáš 19,10

Rádi bychom vás srdečně pozvali k návštěvě všech našich plánovaných setkání, bohužel to nezáleží na nás, ale na tom, zda a jaká budou v konkrétním čase platit mimořádná vládní „koronavirová“ nařízení a opatření.

Děkujeme za pochopení.

Oznámení: Farní úřad CČSH v Kojetíně (Husova 796, kancelář v přízemí) je k dispozici členům

(i veřejnosti) v pondělí a ve středu od 9 do 15 hod. Jinak dle dohody. Volejte, laskavě, na telefonní číslo 777 706 511 nebo pište na email: ccsh.kojetin@centrum.cz

Naší sestrou farářkou je Petra Hrušková z Přerova, telefon: 606 207 782 email: petra.hruskova@email.cz

Naše společenství je „otevřené“ všem „hledajícím“!

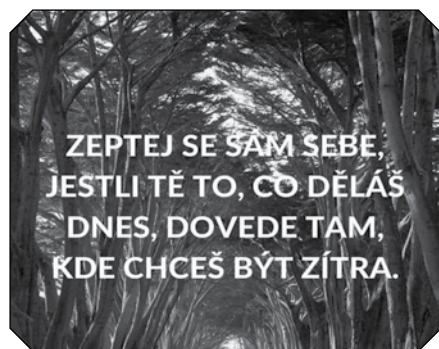
Podrobnější informace a aktuální data setkání i mnoho dalšího najde-

te na našich webových stránkách: <http://ccshkojetin.cz/> a v aktuálním čísle Kojetínského zpravodaje: <https://mekskojetin.cz/archiv-casopisu> Fotogalerie: <https://www.zonerama.com/captainjtc> FB: <https://www.facebook.com/ccsh.kojetin>

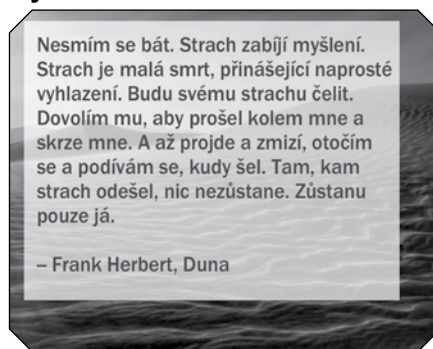
Aktuálně z CČSH: <https://www.aktualne.ccsh.cz/>

Bohoslužby on-line: <https://www.aktualne.ccsh.cz/bohosluzby-a-promluvy.html> Jiří Pleva

Cítat měsíce:

Myšlenka měsíce:

Biblický verš měsíce:

SBÍRKA Městského muzea MěKS Kojetín

Pro interaktivní expozici kojetínského muzea
BRÁNA DO STARÉCH ČASŮ NA HANÉ

HLEDÁME HISTORICKÉ PŘEDMĚTY

Staré zemědělské nářadí a stroje

– cepy, řezačky, šroťáky, mlátičky, obracáky, nahrabovačky a podobně...

Staré kuchyňské a domácí předměty (hrnce a kastrolы smaltované i kameninové), staré trouby, ledničky, pračky, mandl, mlýnky, žehličky, tkalcovské stavy, kolovraty, vřetena, vařenky a podobně...

Budeme rádi za každý exponát. Děkujeme předem!

Předměty budou sloužit pro ukázkou příštím generacím!!!

INZERCE

ODVOZ A EKOLOGICKÁ LIKVIDACE AUTOVRAKŮ

Vystavení IHNEDE PLATNÉHO dokladu
ekoliquidace vašeho autovraku **NA MÍSTĚ**

**Vyplatíme vám za váš autovrak
až 1500 Kč**

Autovrakoviště Třebětice – Roman Kamenec

Tel: **777 550 621** ODVOZ VRAKŮ ZDARMA

www.autovrakoviste-trebetice.cz autovrak@centrum.cz

RYBÁŘSTVÍ TOVAČOV

kvalitní chov a prodej ryb

OTEVÍRACÍ DOBA:
PO-PÁ 8:00-16:00
SO 8:00-11:00

Prodej vždy na sádkách v Tovačově

Staré pivní lahve • sklenice • krýgлы...

Sbírám a koupím staré pivní lahve s litými
nápis, sklenice, krýgлы, štamprle, pivní tácky,
předválečné pohlednice...

tel.: 734 282 081

e-mail: prema.lahve@seznam.cz

Prodejní místa

Kojetínského zpravodaje v Kojetíně

* MěKS Kojetín – Sokolovna, náměstí Republiky 1033

* Informace VIC, Masarykovo náměstí 8

* Knihovna – VIC, Masarykovo náměstí 8

* Potraviny Dobrušky od Verunky, Tyršova 1393

* Potraviny DOLABUŽ Masarykovo náměstí 54

* TRAFIKA Masarykovo náměstí 33

* Potraviny, Padlých hrdinů 1023

* Ivana Krejčířiková, Kovalovice 45

od 10. na www.meksokojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj

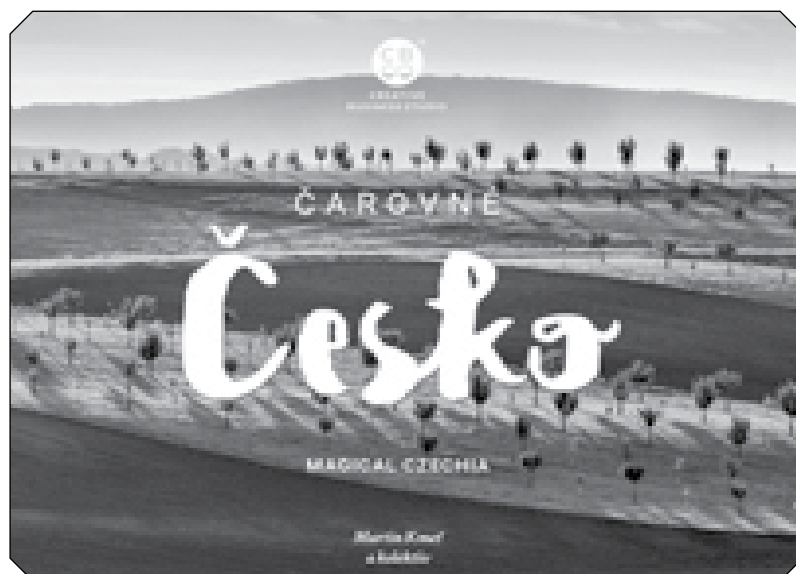
KNIHA ČAROVNÉ ČESKO

Země česká – domov náš. Prohlédněte si jej pohledem desítek těch nejlepších fotografů, kteří ten svůj kus domoviny znají nejlépe. Kniha vás provede čarovným Českem od svěžího jara přes slu-

nečné léto a barevný podzim až po bílou zimu.

Jedinečná kniha představující čarovný pohled na Českou republiku, kniha magická a podle některých i balzám na duši.

Kniha si můžete zakoupit na informacích Vzdělávacího a informačního centra, Masarykovo náměstí 8, Kojetín nebo v kanceláři MěKS Kojetín na Sokolovně, náměstí Republiky 1033.

POHLEDEM FOTOGRAFA

Letící kormoráni nad řekou Moravou.

Řeka Morava u Kojetína.

Likvidace bývalého areálu s farmou Křížíky mezi Kojetínem a Uhřetovicemi.

Ne, to není panorama Pálavy, ale skládka odpadů u Němčic nad Hanou, svou výškou převyšuje okolní terén o padesát až šedesát metrů a stává se tak dominantou zdejší krajiny.

Jiří Šírek

FOTOKVÍZ POZNÁTE KOJETÍN?

Fotografie z čísla 1/2021:

č. 1 Sochařství – pomníky Vladimír Zelinka, Kojetín u nádraží, rok 1933 (náměstí Republiky). č. 2 Pohled z ulice Olomoucká na náměstí Dr. E. Beneše, nyní u Alberta. č. 3 Mikulíkův sklad dříví, dnes park před nádražím náměstí Republiky, rok 1902. č. 4 Ulice K Lázním, nyní Mlýnská ulice, 20. léta minulého století. Dům naproti MVDr. Pekárkové. č. 5 Pohled na křižovatku u Alberta z Tržního náměstí, na levém rohu kanceláře elektrárny, na pravém rohu hospůdka U Dacana, 30. léta minulého století. č. 6 Původně hostinec Zikmunda Schüllera (zbořen v roce 1913), poté restaurace a hospoda Antonína Šklubálka, nyní Dům s pečovatelskou službou Dr. E. Beneše, pohled z Husovy ulice, 2. polovina minulého století. č. 7 Budova elektrárny, nyní rohový dům na křižovatce náměstí Dr. E. Beneše a Palackého ulice.

BLAHOPŘÁNÍ

Dne 13. února 2021 se dožívá devadesáti let manžel, otec, děda i praděda,
vášnivý chovatel a zahrádkář

pan Leopold Ivan z Kojetína

Vše nejlepší k Tvým narozeninám Ti přeji
manželka Marie a synové Leopold a Miroslav s rodinami.

VZPOMÍNKY

Dne 8. února 2021 by se moje milovaná manželka

Jana Dostálíková

dožila 78 roků.

S bolestí v srdci vzpomínáme na Tebe.
Milovaná Jani, proč jsi mne nevzala s sebou, je mi bez Tebe velmi smutno.
Manžel Emil, vzpomíná syn Petr s rodinou.

Náš tatínek, dědeček a strýc

pan Milan Zelinka

by 6. února 2021 oslavil krásné kulaté narozeniny devadesát roků.

Vzpomínají dcery s rodinami a přátelé.

A láska zůstala, ta smrti nezná...

Dne 29. ledna 2021 nás navždy opustil ve věku 86 let

pan Milan Juřena
kapelník Hanácké hudby Kojetín

Klarinetista a skvělý aranžér Milan Juřena byl dlouholetým členem dechové hudby „Hanačka“,
od 90. let vedl dechovou hudbu pod názvem „Kojetská Hanačka – dechová hudba Milana Juřeny“
do ukončení její působnosti v roce 2010.

Čest jeho památce.

**Děkujeme
za podporu
Tříkrálové sbírky
2021**

ONLINE koleda na
www.trikralovasbirka.cz

Příspěv můžete **do 30. dubna!**

Západ slunce: Radek Nesrsta

Kojetínský zpravodaj, měsíčník, periodický tisk územního samosprávného celku Města Kojetín, vychází v nákladu 600 výtisků. Adresa vydavatele i redakce: Městské kulturní středisko Kojetín, příspěvková organizace, nám. Republiky 1033, PSČ 752 01. IČ: 00368903. Telefon: 581 762 046, 774 001405, e-mail: zastupce@meks.kojetin.cz Odpovědný redaktor: Hana Svačinová. Redakční rada: Mgr. Olga Odehnalová, Ing. Jiří Šírek, Jakub Šírek, Milan Zahradník. Úvodní fotografie: Jaroslav Bělka Vychází vždy 1. týden v měsíci. Cena: 12 Kč. Povoleno Ministerstvem kultury pod evid. číslem MK ČR E 12649. Grafická úprava a sazba: MěKS Kojetín, tisk: Petr Brázda - vydavatelství Břeclav. www.meks.kojetin.cz/kojetinsky-zpravodaj Za podepsané články i zkratkou si zodpovídají autoři sami, názory nemusí být totožné s názory redakce.

